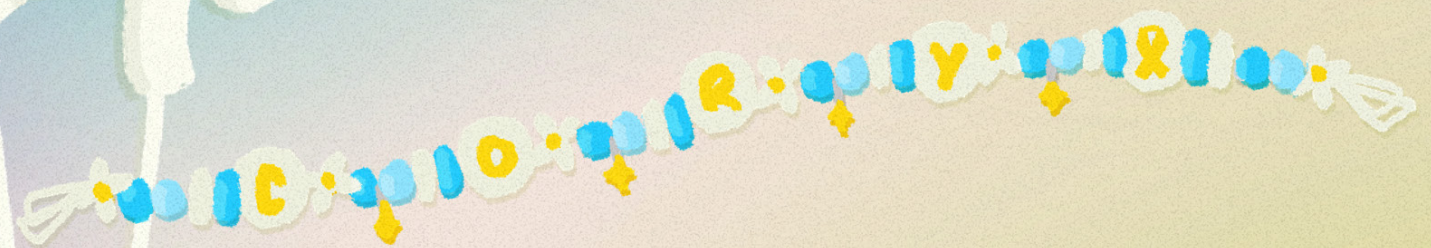
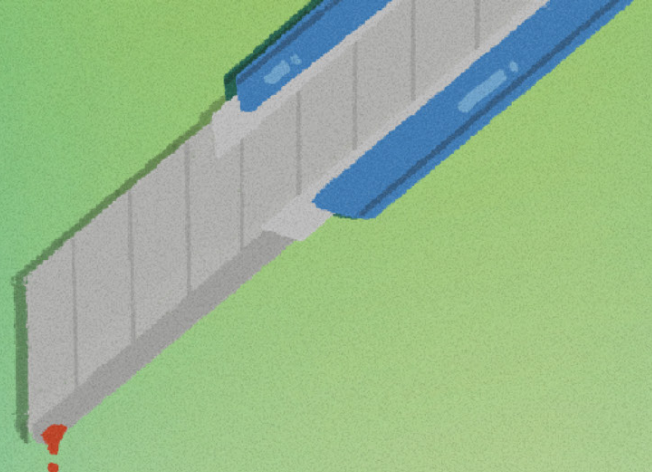
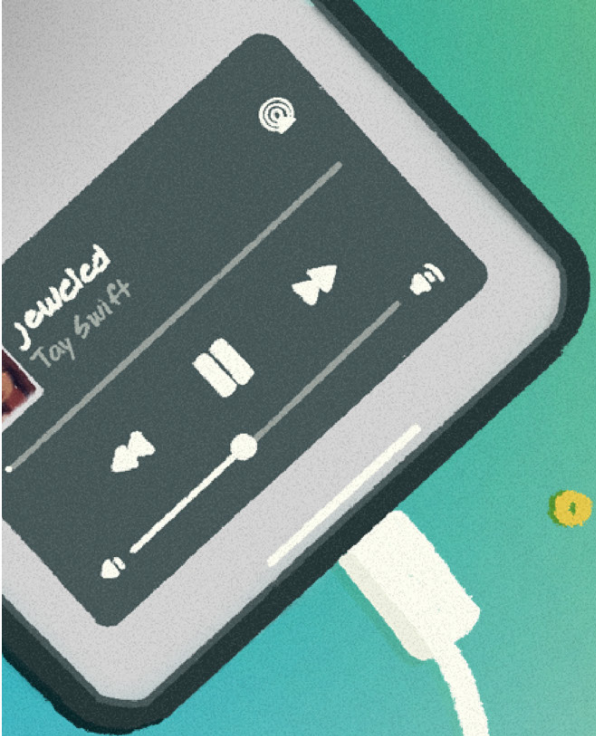
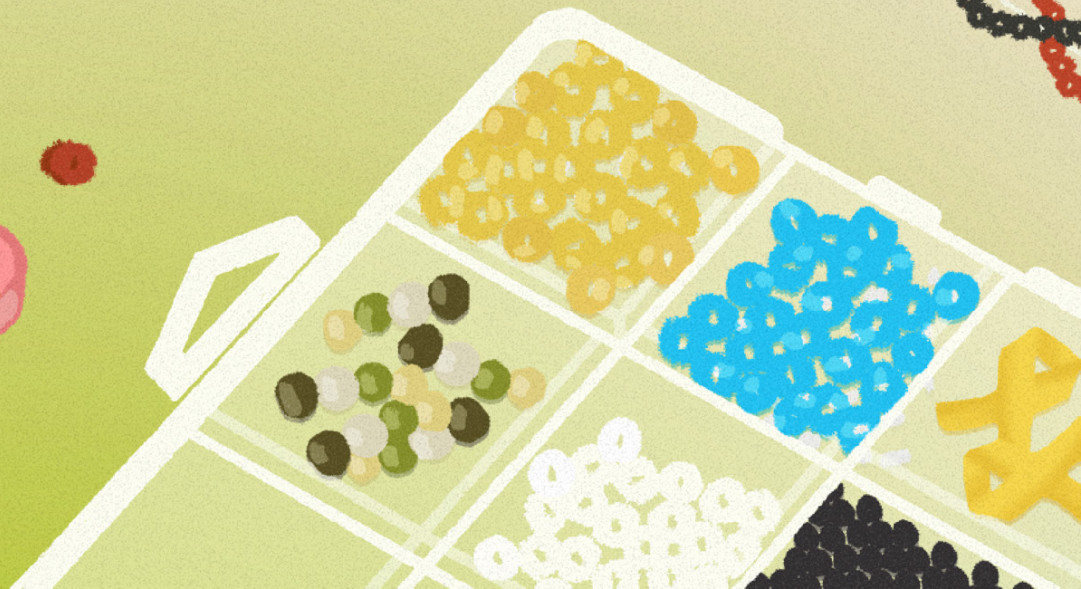

The GOLDEN ERAS TOUR

It's been a long time coming, mga kababayan!

Kumusta? Nakakabangon ka na ba mula sa Great War ng pamumuhay sa ating bansa?

Sa nakalipas na 49 na taon ng ating samahan, naging saksi tayo sa makailang pagganap ng mga the 1 na nais dawpagsilbihan ang bayan, ngunit sa paglaon, naging balot ng trouble, illicit affairs, at something bad ang kanilang mga kuwento: 'yung isa, na-exile matapos mag-getaway airplane ride sa pagtakas, 'yung isa pa, lover boy naman ang atake pero naging maaga naman ang end game, at 'yung isa, mala-"this is me swallowing my pride" ang pag-sorry noong nagka-scandal. Isang nakaraan na we remember all too well, 'di ba? At ito pang isa ngayon ay pinapagtuloy ang last great oppressive dynasty na animo'y binalikang pelikula na may mas nakakadismaya na ending. Long story short, patuloy pa rin ang pang-aapi at paniniil, maglilimang dekada na ang lumilipas.

Kaya naman, welcome sa ating pinaka-inaabangan at pinakahihintay na pagtatanghal sa nakaraang kalahating siglo—ang "Golden Eras Tour!" Tampok sa ating paglalakbay sa bawat era ng bad blood at bloodshed ang mga sad at tragic na istilo ng kawalang-hiyaang hindi magmaliw, reputasyon man ang nakasalalay, ang mga sakit na dumapo sa lipunan na para bang ivy kung gaano kabilis kumalat, at ang mga namumulang manuscript ng mga isyu at kontrobersiya na naging bida sa lahat ng mga era.

Sa ating pag-baliktanaw sa panahong not so perfectly fine, pagmunihan naman natin ang kanilang pagsisiganap sa mga tungkuling para sa Pilipino—mga Pilipinong patuloy na niyuyurakan at tinatapak-tapakan. Palaisipan pa rin para sa marami: kailan kaya papanig sa atin ang swerte—ang karma para sa masang naghihikahos sa bayang tila champagne problems lang ang inaalala ng mga namumuno? Paano na ang ating wildest dreams? Kailan ba sila mahahatulang guilty sa kanilang mga kasalanan sa inang bayan?

Bagong Pilipinas, lumang mukha. Nasa atin ang susi ng pagpapalaya. Nalalapit na ang pagbangon ng mga Pilipinong nagsasawa na sa mga dating gawi at mga makasariling motibo, kaya mga the 1, bato-bato sa langit, ang matamaa'y 'wag magalit ha! Ika nga, karma's a relaxing thought, kaya... are you ready for it?

Simulan na natin ang ating pagtatanghal.

—

Lahat ay 'di pantay-pantay sa bayang winarak ng mga mapagsamantala,

Tagapangulo
The Tortured Pilipino Department

Mga Poet Nyo

Luningning
Milagring
Blondina Bonnevie
Maja Blanca
Hiraya
Astra
Saturnina
Lengleng Marie

Lotlot Marie
Andres
Bonifacio
Tiyang Eme
No Ethical Billionaire
Taylor Simp

Design Nyo

Kylie Bogin
Mariposa
Jisoo ze Great
Pedro Basuraman
De Sarapen

Jacqueline Magdamag
Kanye Kanluran
Jaja Colby
Precious Paula Pantropiko

Tracklist

1	Robber	21	folklore
(gloria's version)
5	nevermore	25	Speak Now
(Gloria's Version)
9	1986	29	Mr. Panothly Fine
13	A Perfectly
Good President?	33	DuDirty REDrigo
17	Meet Me at
Midnight (Cabinet)	37	delicado

ESTRADA

NAGSASAWA KA NA BA?

Reputation

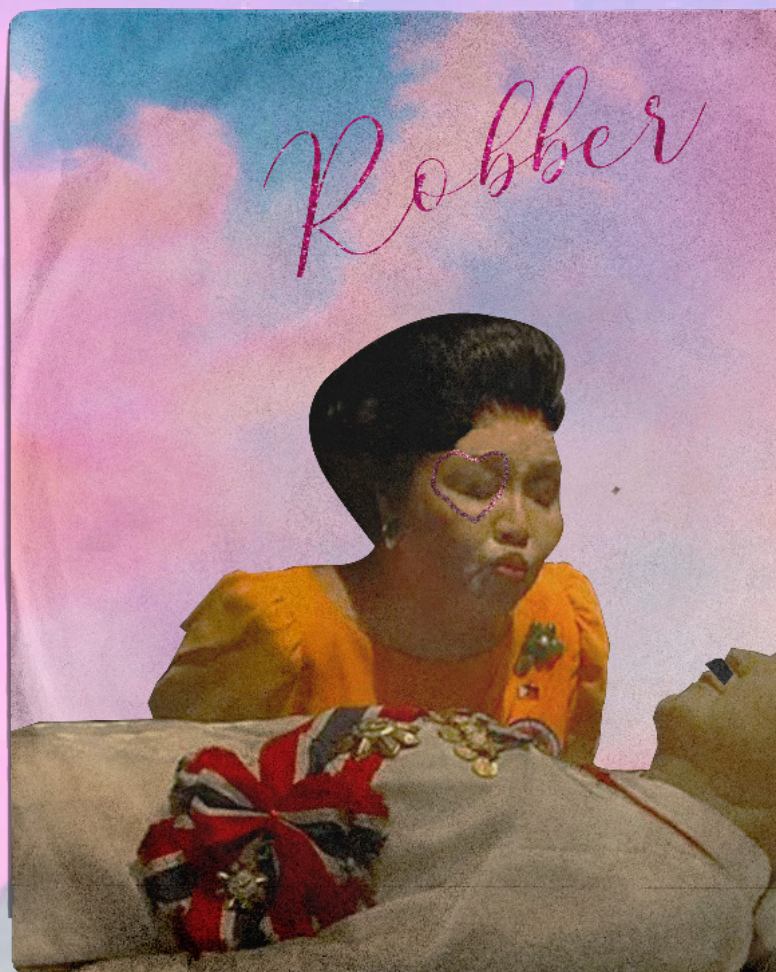

*This is our place,
we make the rules*

Maraming trabaho ang isang hari, kaya nagtalaga ako ng mga kaibigan upang tulungan akong magnakaw sa inyong lahat. Naniniwala kasi ako sa kasabihang "birds of the feather, steal together." Kung kaibigan kita, ako bahala sa'yo. Pera, mga kontrata sa gobyerno, pati mga negosyo at lupain, you name it. Ako bahala sa 'yo. Kung si Arthur mayroong "Knights of the Round Table," ako naman may mga crony. Nariyan ang mga katulad nina Benedicto, Floirendo, Elizalde, Enrile, Cojuangco, Cuenca, at iba pa. Dahil dito, nagagawa kong mangamkam ng mas maraming kita. Kapalit nito, nakakakuha sila ng kontrata para sa mga proyekto ng gobyerno na pinapagawa ko para magmukha akong may silbi. Halimbawa nito ay ang San Juanico Bridge at ang LRT system na dapat ay \$8.1 milyon lang dapat na ginawa naming \$278 milyon ni pareng Cuenca.

Ang pinakapaborito kong proyekto ay iyong ginawa namin ni pareng Enrile sa Coco Levy Fund. 'Yong \$475 milyon na dapat ibibigay sa mga magsasaka, napunta lang sa negosyo ni pare ko at sa Miss Universe project ni misis. At sino bang makakalimot sa mga kalokohan namin ni pareng Cojuangco? Dahil sa perang galing sa Coco Levy, nasamsam niya ang mga industriya ng asukal, harina, at kung ano ano pa. "I scratch your back, you scratch mine", 'ika nga.

Ano naman ngayon kung maraming nagugutom at naghihirap? Ang mahalaga, lumalim ang bulsa namin. Kami, kami, kami. Para sa amin ang lahat ng ito. 'Wag niyo sanang kalimutan na bilang hari, marami akong galamay hindi lang sa pamahalaan pero pati sa mga negosyo. Pati buhay, kapalaran, at kaluluwa niyo pagmamay-ari ko, at kung hindi pa, bibilhin ko. Kung pera ang nagpapatakbo sa mundo, aba parang trumpo na siguro ang kaharian ko.

SULAT NI: LENGLENG MARIE AT LOTLOT MARIE
DISENYO NI: JACQUELINE MAGDAMAG

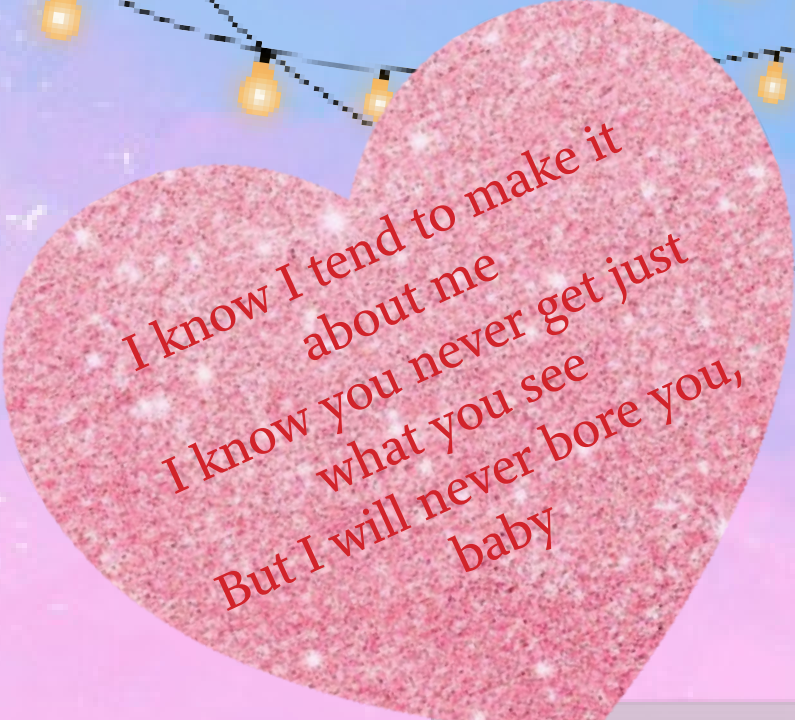
*They'd say I hustled
Put in the work
They wouldn't shake their
heads and question how
much of this I deserve*

Kung mayroong Romeo and Juliet at Bonnie and Clyde, syempre hindi magpapatalo ang tambalang William Saunders at Jane Ryan. Lingid sa inyong kaalaman, matagal na naming pinaghahandaan ng mahal kong si Iselda ang pagnanakaw sa inyong lahat. Madali lang pala kayong mauto eh.

Naniniwala ako na lahat ng paghihirap ay nasusuklian, kaya naniniwala ako na nararapat lamang na magpakasarap ako dahil nagsusumikap ako bilang hari ninyo. Siguro sapat na kung sampung bilyong dolyar ang makukuha ko dahil hindi naman patas kung magpapakahirap ako dito tapos magkano lang ang ipapasahod sa akin. At speaking of sampung bilyon, maganda rin siguro kung ilagay ko ito sa iba't ibang bangko mula sa iba't ibang panig ng mundo. Syempre, makikinabang rin kayo dito pero mas makikinabang ako.

Balita ko maganda raw sa Switzerland, kaya doon ko sinimulang magtago ng pera. Maliit lang na halaga sa simula, siguro mga 950,000 na dolyar lang naman. Sinubukan ko rin sa Singapore pati na rin sa US of A. Kontra sa paniniwala ng iba, hindi naman talaga mahirap ang bansa natin. Yun nga lang, dapat ako muna bago kayo. Katulad na lang ng ulan, na sa bubong muna ang bagsak bago sa lupa. Bilang bubong ng bansa natin, dapat ako ang mauuna sa mga biyaya. 'Wag kayong mag-alala, dahil baka tapunan ko kayo ng tira-tirang Tallano gold.

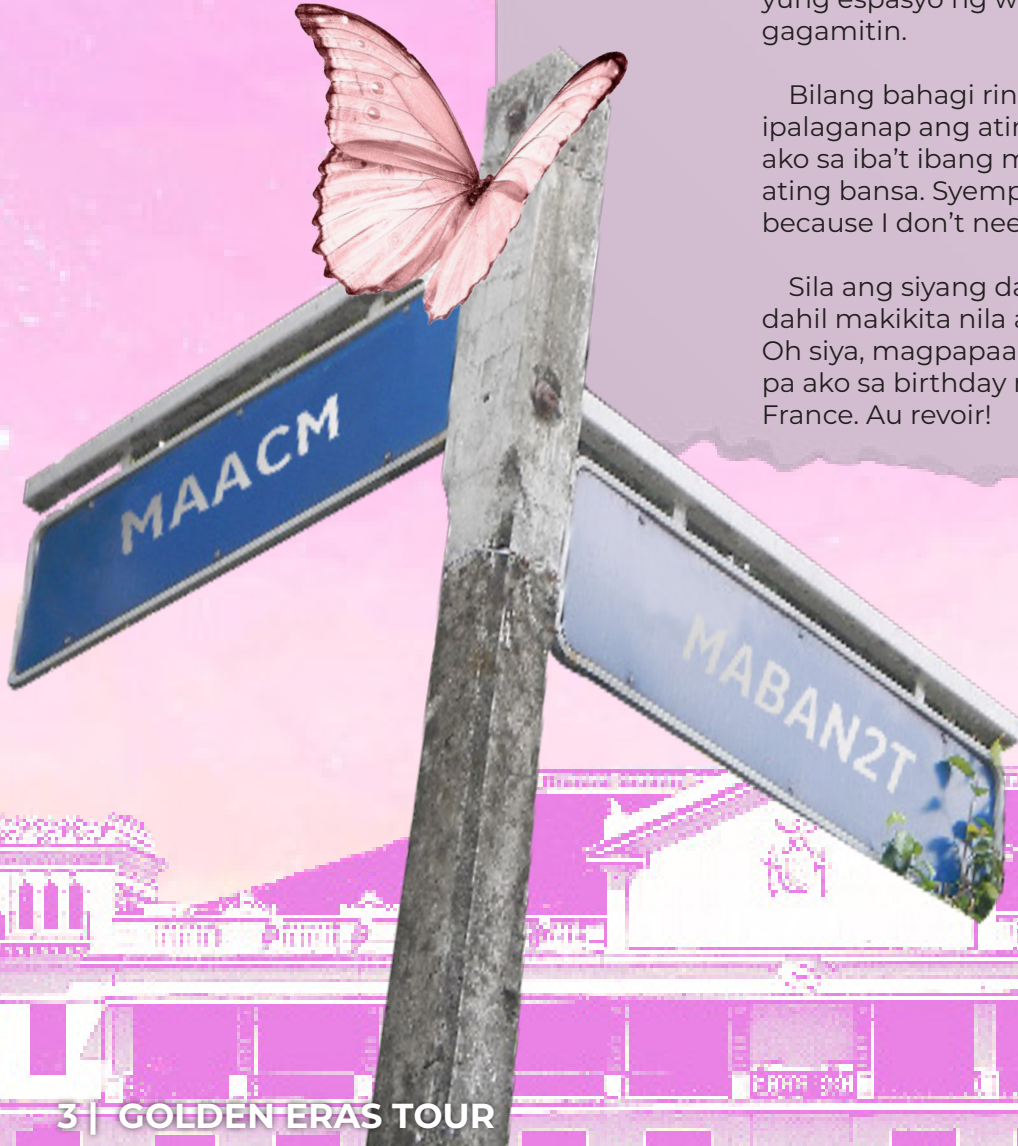
I know I tend to make it
about me
I know you never get just
what you see
But I will never bore you,
baby

Magandang araw sa inyong lahat~!

Ako lang naman ang inyong napakagandang reynang Iselda. Kakagaling ko lang sa New York para bumili ng mga gusali, damit, at dagat-dagatang alahas. Gusto ko rin dagdagan 'yong koleksyon ko ng mga sapatos kasi mukhang kulang pa ng ilang daang pares. Sayang naman yung espasyo ng walk-in closet ko kung hindi ko gagamitin.

Bilang bahagi rin ng tungkulin kong ipalaganap ang ating makulay na kultura, dadalo ako sa iba't ibang mga party bilang kinatawan ng ating bansa. Syempre hindi ako magpapakabog because I don't need an invitation.

Sila ang siyang dapat magpasalamat pa sila dahil makikita nila ako. Ika nga, 'pag inggit, pikit! Oh siya, magpapaalam muna ako dahil dadalo pa ako sa birthday ng isa sa mga kumare ko sa France. Au revoir!

MAACM

MABAN2T

may be being too love

ube 13

One for the money, two for the show

Isa sa mga prayoridad ko ay gawing matatag na tahanan ang aking kaharian. Para ito sa aking mga alipin—este—anak, para sa mga Pilipino. Para sa ikabubuti nila at higit sa lahat, para nakita nila ang kahusayan ng kanilang hari. Mahalaga na may mga istrukturang katulad nito nang hindi nila ako malilimutan. Simple lang naman kasi ang mga mamamayan—inosente, ignorante. Hangga't may nakikita silang kongkretong patunay na ako ay may itinataguyod para sa bayang ito, hindi na nila babaliin ang kanilang tingin sa iba kong mga gawain.

Tingnan mo na lang ang Cultural Center of the Philippines (CCP), Philippine International Convention Center (PICC), San Juanico Bridge, at Nayong Pilipino. Sa ilalim ng pamumuno ko lahat iyan napatayo. Lahat iyan nagawa nang maayos at walang nasasaktan. Iyong nangyari sa Manila Film Center sa CCP. Aba, hindi totoo ang balitang iyan. Hindi papayag ang aking Reyna Iselda na mangyari iyan. At anong minadali? Kapag ka itinayo ang isang gusali sa ilalim ng mahusay kong pamumuno, walang minamadali, sadyang episyente lang ang mga proseso. Alam mo ba kung an'ong ginawa ko? Kumuha ako ng 4,000 na trabahador at nagtrabaho sila ng tigtatatlong shifts nang tuloy-tuloy.

Bente-kwatrong oras silang nagtrabaho. Tingnan mo naman ang tagumpay, naitayo namin ang lobby sa loob ng 72 oras sa halip na anim na linggo gaya ng estimasyon ng iba. Hindi talaga totoo iyang sinasabi nilang 169 na taong namatay. At ano? Pinagtakpan ko kasi hindi ko pinayagang pumunta ang mga rescuers at ambulansya? Hindi naman ito kailangan bagama't wala naman talagang namatay, paulit-ulit na lang ba? Paninira lamang ang mga pagbibintang nila.

Nariyan din ang Bataan Nuclear Power Plant, ako rin ang nagpatayo niyan. Sinasabi ko sa'yo, napakalaki ng magiging pakinabang niyan sa ating bansa sa hinaharap. Nariyan din ang Philippine Heart Center, National Kidney and Transplant Institute, at Lung Center of the Philippines. Napakaganda ng mga ospital na ito at nararapat lang na mahal ang singil sa mga pasyente. Ano naman kung iisang pasyente lang ang nakikinabang ng pasilidad ng Lung Center habang ang mga may tuberkulosis ay nagsisiksikan sa Quezon Institute? Ganiyan talaga ang buhay, kung hindi ka nakakaangat, kailangan mong magtiis kung kaya't mahalaga ang disiplina.

neverm

Lahat iyan napatayo ko nang napakabilis. Hindi ko na pinoproblema kung matibay ang mga gusaling iyan at kung mayroon ngang pumanaw sa pagpapatayo ng mga iyan, kung mayroon lang, hindi ko naman kasalanan iyon. Isa pa, nakakapagpatibay ng pundasyon ng gusali ang dugo at laman ng tao.

Hindi na dapat kinukuwestiyon ng tao ang mga proyekto kong ito dahil lahat naman sila ay nakikinabang sa mga pinagawa ko. Syempre, ang pinakamakikinabang sa mga proyektong

ito ay walang iba kung hindi... ako. Malamang ako, ako yata ang pinakamagaling nilang hari. Masaya akong ipatayo ang mga gusaling ito dahil nakakakuha rin ako ng gantimpala para sa mga ito. Oo, may pondo kami para sa mga gusaling ito pero hindi ito sapat. Sapat man ito para sa mismong proyekto, hindi ito sapat para makinabang ako. Gumamit na lamang ako ng epektibong stratehiya— mangungutang ako sa mga banyagang bansa ng mas marami pang pondo at ang mga sumosobra ay binubulsa ko. Aba, karapatan ko ata iyon, hindi uunlad ang bansa kung hindi masagana ang buhay ng hari. Mahalaga na busog at maligaya ako para makabuo ako ng matatalinong desisyon para sa bayan.

more

SULAT NI: LENGLENG MARIE AT LOTLOT MARIE
DISEÑO NI: JACQUELINE MAGDAMAG

no body, no crime

Alam mo ba ang pinakaayaw ko sa lahat? Iyang mga aktibista na iyan, mga mamamahayag at kung sino pa man iyang kumontra sa akin. Banta sila sa kaligtasan ng minamahal kong mga Pilipino. Baka kung ano'ng gawin nila. Baka sila'y manggulo, magnakaw, manakit ng kapwa nila at ang pinakamalala nilang gagawin—ang sirain ang imahe ko sa mga minamahal kong mga Pilipino. Sino ang mangangalaga sa kanila kung maalís ako sa pwesto ko?

Dapat lang na manatili akong hari hanggang sa buhay ako o 'di kaya hanggang sa katapusan ng mundo. Kawawa naman sila kung hindi ako ang kanilang hari.

Ito na rin ang dahilan kung bakít naiinis ako sa mga aktibistang iyan, pinapatawan ko sila ng kasalanan. Nilalabag nila ang batas ng bayan, ang batas ko. Tinuturuan ko lamang sila ng hustisya. Ano naman kung sumasailalim sila sa torture? Ginagawa ko lang naman iyon para makuha ang katotohanan. At sigurado ba kayong totoo ang mga sinasabi ng mga 'yan? Ano, kinukuryente daw sila? At pinatutulan ng waks? Tapos waterboarding din? Karapat-dapat naman talagang malunod ng mga pesteng iyan. Ano rin naman kung mapatay sila ng mga sundalo at pulis ko? Silang mga aktibista ang talagang bayolente lalo na sa mga paninira nila sa akin. Iyang mahigit 11,000 na na-torture, tapos mahigit dalawang libo na namatay, sigurado akong nararapat lang na kinahinatnan nila iyon. Kapag kinalaban mo ako, kinakalaban mo din ang bayang Pilipinas.

Tapos iyang mga mamamahayag na 'yan, dada lang ng dada. Hindi ba nila alam na tila bala sa dibdib sa kapwa nila Pilipino ang bawat katagang mapanira na binibitawan nila tungkol sa akin? Kaya ipinasara ko ang ABS-CBN Broadcasting Corporation pati Associated Broadcasting Corporation. Paano ba naman kasi, puro subersibong mga ideya ang pinapakalat ng mga iyan. At ano naman kung nawalan ng trabaho ang 10,000 mga manggagawa? Sila rin naman ang may kasalanan at hindi nila kinilala ang binabangga nila. Pinadakip ko rin sila Teddy Locsin ng Philippine Free Press, si Chino Roces ng Manila Times, si Eugenio Lopez Jr., na may -ari ng ABS-CBN, at napakarami pang iba. Pinagbawalan ko ang paglilimbag ng mga editorial at komentaryo tungkol sa gobyerno dahil hindi naman sila nakadaragdag sa pagtataguyod sa positibong nasyonalismo.

Maliban pa rito, baka ipagkalat lang nila ang mga tortu—este—pagdidisiplina ko, pati na rin ang pagpapaliligpit—este—pagpapalilinis na isinagawa ko. Hindi naman na kailangan malaman iyon ng mga tao, ang mahalaga ay mahal ako ng sambayanang Pilipino, at manatili ako bilang kanilang hari.

Dahil din rito, ipinagkatiwala ko na lang sa aking kaibigan ang pagpapakalat ng balita sa ating bansa. Si Roberto Benedicto ang nagmamay-ari ng Banahaw Broadcasting Corporation (BBC) na pumalit sa ABS-CBN. Nariyan din ang opisyal na channel ng aking gobyerno—ang National Media Production Center (NMPC), Nariyan din ang Kanlaon Broadcasting System (KBS) para naman sa mga kababayan nating sa mga probinsya.

Syempre ang pinapalabas lamang dito ay puro tungkol sa pagpapanatili ng kapayapaan at disiplina ng mga tao. Hindi naman kailangan ng tao ng kalayaang mamahayag sa panahon ng Batas Militar, ang mahalaga manatili silang masunurin. Ang lahat ng ito ay para rin naman sa aking mga alip—este—anak.

Kaya't mahalagang mabusalan silang maraming satsat ukol sa akin at sa aking pamamahala. Dapat lamang na mabura sila dahil sila ang dumi sa ating kasaysayan. Wala akong nais na baguhin sa kasaysayan ng bansa, ang nais ko lamang ay manatili itong malinis—manatili akong malinis. Paano na ang mga Pilipino kung wala ako?

Oh, sa wakas! Panibagong album na! Ito na ba? Ito na ba ang hinihintay nating pagbabago? Sabi kasi ng kumare kong si Corny, "Tama na, sobra na, palitan na!" hanggang sa... pak! Hindi niyo kaya! May ambag din pala ang ate mo sa pagpapataksik sa dakilang Robber Boy ng taon.

Pero, huy! Hindi siya ang pangunahing dahilan kung bakit nasipa mula sa pwesto si Robber Boy, ha. Saan nga ba umabot ang kapangyarihan ng Corny-tto mo?

**Got nothing in my brain -
that's what people say.**

Sa isang patriyarkal na lipunan, marami ang hindi bumilib sa kakayahang ni Mareng Corny. Bakit? Eh, babae nga raw kasi! Ang gusto nila, iyong kayang kontrolin ang sambayanan—kamay na bakal, kumbaga. Wala silang puwang sa kababaihang tila may nakaukit na salitang "kahinaan" sa pangalan. Kaya nga "got nothing in my brain" daw e.

Pero, mhie, real lang tayo! Wala naman kasi talaga siyang paunang kaalaman at karanasan sa panunungkulan in the first place. So, hindi ba medyo dasurv? Eme!

19
Welcome
New Ma

SULAT NINA:
BLONDINA BONNEVI
AT **MAJA BLANCA**

I can make all the tables turn.

Uy, lumaban si mama, matapang.

Alam naman nating karumal-dumal ang administrasyon ni Robber Boy pero palavarn si kumare! In fairness naman kasi, naging instrumental din siya sa pagpapabagsak kay Robber Boy. Kaya, heto na nga, dito na naganap ang EDSA People Power Revolution! Sa panahong ito, natunghayan ang binigkis na tinig ng bayan— ang tanda ng dalisay na pagkakaisa ng mamamayang Pilipino.

Nakakapangilabot, hindi ba? Isipin mo, hindi biro ang sakripisyong kaakibat ng pakikipaglaban para sa kalayaan at demokrasya ng inang bayan. Literal na dugo at pawis ang ibinuwis ng masang api para sa pagsupil ng mapangabuso't marahas na diktadura ni Robber Boy.

Oh, eh, nasaan nga ba si Mareng Corny rito?

Aba, ewan ko rin, bhie! Hindi naman kasi tungkol sa kanya ang EDSA. Hindi ito tungkol sa kung sino mang personalidad. Bagkus, tungkol ito sa mga Pilipino. Hindi naman siya makatutuntong sa posisyong iyon kung hindi dahil sa bayan, 'no!

Kaya naman, **we** can make all the tables turn.

me to
laCañang

SINING NI:
PAYE GALANG
203Billion

DISENYO NI:
JISOO ze GREAT

GOLDEN ERAS TOUR | 10

Is it over now?

Bhie, wait. Is it over now na nga ba? Ba-bye na nga ba sa era ng pasakit, ng kawalang kalayaan, ng panahong takot at poot ang nang-ingibabaw? Kung ganoon, parang it's time na to say hello sa Lover era natin!

After 34000 people tortured—oh I mean, after three-hundred takeout coffees later, baka nga malaya na kong makahihigop ng kape sa

kalsada pag-uwi, walang takot na baka biglang out of the woods na ko after a moment. Hindi 'yon 'yung "Let's get out of this town" na gusto ko, 'no!

O siya, sana hindi lang ito isa sa wildest dreams ko! Pagod na ang beauty kong mag-ing fox sa mundo ng mga hunters—yong hilig magkulong for their convenience, 'yong manunutok ng baril kasi wala e, mas madaling kumitil ng buhay kaysa magprotekta. Kasi sino ba naman ako, I am just a girl!

CORNYS VERSION

I can see the end as it begins.

Tsk akala ko rin it is over na... pero parang bumalik lang tayo ulit sa umpisa pagkatapos ng halos apatnapung taon. Parang Principle of Uniformitarianism pero election version. Haaaay, kung tatayo ako sa gitna ng EDSA noong 1986 mula sa magulong kalsada ng Katipunan sa ngayon, tunay ngang *I can see the end as it begins*.

Isang malaking lunas ang EDSA Revolution, ang sama-samang boses ng milyong taong tumindig, para wakasan ang sakit ng pang-aapi at ang epidemya ng pagyurak sa karapatang pantao sa kamay ng isang malupit na diktador. Pero para tayong mga batang atat sa unang ulan ng Mayo kaya nagtampisaw tayo, nagbasa, at sa huli nagkasakit... at imbes na uminom ng gamot, muli na naman tayong nakipagsapalaran sa buhos ng ulan. Hindi na kaya ng Royal, paracetamol, o Koolfever ang ganitong sistema—kagaya tuwing eleksiyon—na paulit-ulit tayong naghahanap ng ikagiginhawa natin pero patuloy pa ring sumusugal sa ikasasakit kalaunan. Band-aids don't fix bullet holes!

Hindi na tayo natuto, nauto na naman, at magpapauto muli sa susunod. Like any election, it drives you crazy, 'no? But you know you wouldn't change anything. Welcome to new (yet the same) Malacañang!

Sana hindi na natin hintayin na ma-got down in flames ang Pilipinas. Ang katotohanang unti-unti pinasasawalang bigat ang 1986 revolution dahil natapat ng Linggo sa kalendaryo, ay sintomas ng pagkalimot kung saan ba tayo nanggaling at ano ang pinaglalaman natin. *I wish you would not shake it off.*

Hindi pa rito nagtatapos ang kuwento, marami pang era na pagdadaan, se you na lang siguro at midnight! Or whenever 'pag ready na tayong matuto at hindi maging bulag-bulagan! *I would wait for ever and ever—joke—sana this lifetime naman! Please, sana machoose.*

On a serious note, hindi pa naman talaga rito nagtatapos ang kuwento. Hindi dapat natin hayaang dito na lamang magtapos ang kuwento sapagkat nasa mga kamay natin ang panulat—isang katotohanang tila naiba-baon na sa limot sa kasalukuyan. Sa panahon kasi ngayon, para bang nakalilimutan na nating nasa kamay pa rin ng bawat isa ang susi tungo sa makatao at demokratikong pagbabago. Para bang saan man tayo lumingon ay *black and white* na lamang talaga ang nakikita ng marami sa mundong ibabaw, kung saan tayo ay binabagabag ng napakaraming katanungang umiikot sa, "Saan ba natin matatagpuan ang isang makulay na mundo?"

The rest of the world was black and white, but we will be in screaming color.

Tayong mga Pilipino ang natatanging kulay sa isang monokromatikong mundo. Nasa atin ang susi sa isang makulay na mundo.

Kaya naman, nawa'y mag-silbi itong imbitasyon at paalala sa kapangyarihang taglay ng nagkakaisang Pilipino na mas

nananaig pa sa naghahari-harian. Ilang beses mang nakawin sa atin ng mga ganid sa kapangyarihan ang ating kalayaan, lagi't laging tatandaang ang kapangyarihan ay nasa mamamayan, at wala sa kung sinu-mang lingkod-bayan.

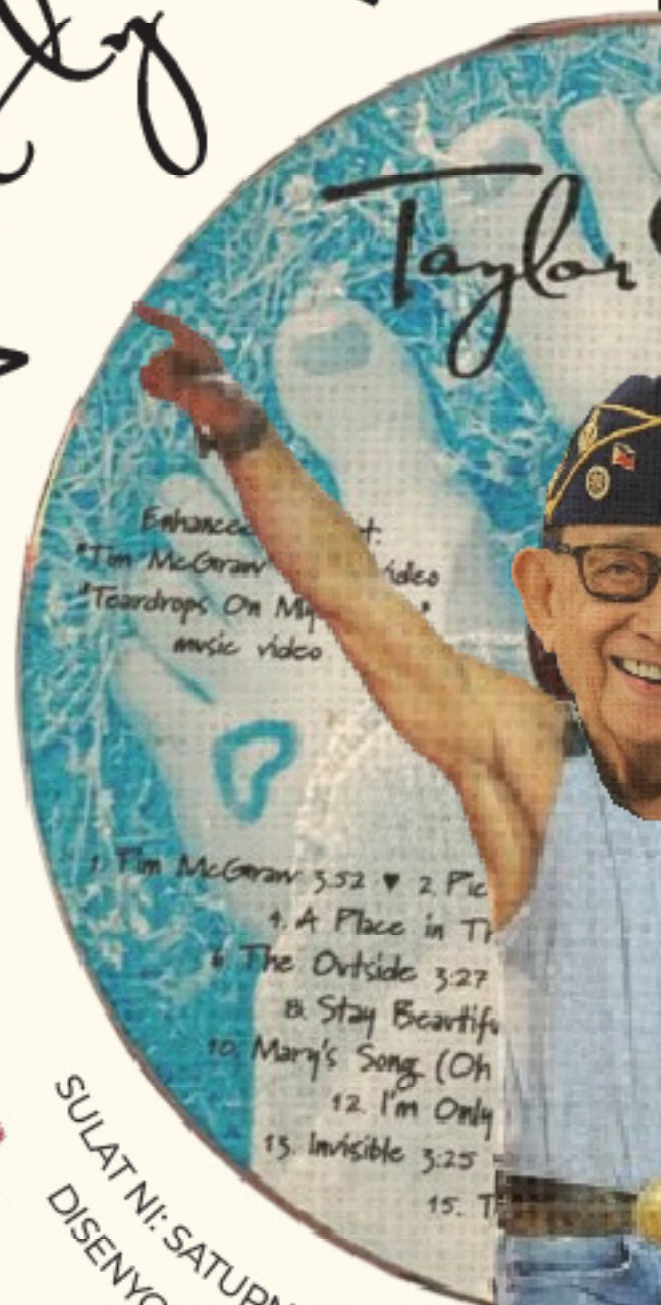
Bakit?

Dahil tayo ang gobyerno.

Fidel McRamos

Kung tatanungin ka na magbigay ng pangalan ng isa sa mga naging presidente ng Pilipinas, siguro ay *hindi* si Fidel V. Ramos ang sasabihin mo. Maaaring si Emilio Aguinaldo—ang unang pangulo, o si Quezon na nasa bente pesos bill. Puwede ring pumili ka sa mga nakaraang pangulo na bahagi ng politikal na dinastiya—Marcos, Aquino, Macapagal! Aba, ang dami mong maaaring pagpilian bago ka dumating kay Ramos... at hindi ka rin naman masisisi para dito. Dahil sino ba si Fidel V. Ramos? Minsan FVR, minsan Eddie. Ang ikalabindalawang presidente ng Republika ng Pilipinas. Madalas na naaalala ang isang pangulo batay sa kanyang ginawa pangit o maganda man—sa loob ng kanyang termino. Halimbawa na lang si *Lucky Number Seven* na nagpatupad ng Batas Militar o si Aling Coring na nanalo pagkatapos ng EDSA People Power Revolution. Kasi, teka, ano nga ba ang nagawa ni Eddie? Wala ba siyang nagawa kaya wala ring maaalala ang karamihan ng sambayanang Pilipino tungkol sa kanya? Marahil isa siyang hunyango (*chameleon*) na umaangkop batay sa kung kaninong administrasyon siya nakasali. Pero mga pagbabaka-sakali lang ito. Kung tutuusin, kaya nga tayo naririto ay dahil hindi siya tumatak sa isip natin. Eh, ano pa ang hinihintay na'tin? Tara, alamin na natin ang mga kinampanan—ay, este, mga nagawa niya!

Perfect by Good

SULAT NI: SATURNINA
DISEÑO NI: DE SARAPEN

I'm Only Me (Am I in Love?)
Friday night, beneath the stars
In the field behind your yard
You and I are peering through in the sky
Some times we don't say a thing
We listen to the crickets sing
Everything I need is right here by my side
I know everything about you
And I don't wanna live without you
(I'm only me when you're not around)
I don't wanna live without you

A Perfectly Good President Pero Invisible

Madalas na nakaliligtaan si Fidel V. Ramos na naging presidente mula 1992 hanggang 1998. Parang ang debut album ni Inang Taylor, madalas makalimutan. Tila siya ay *invisible*. Bakit nga ba? Dahil sa hindi gaanong pagkakilanlan sa kanya? O dahil hindi siya bahagi ng isang politikal na dinastiya? Marahil ang tunay na rason kung bakit kalimot-limot ang administrasyon ni Ramos ay walang tumatak sa isip ng mga taong-bayan tungkol sa kanyang mga ginawa sa loob ng anim na taon niyang pagiging pangulo. At kung ganoon nga, marahil wala rin siyang naging isyu o iskandalo na naging sobrang kontrobersyal o nagkaroon ng malaking epekto sa mamamayang Pilipino. Dahil sa mga pagpapalagay na ito, itinuturing na dakilang presidente si Ramos. Sa ibang mga sulatin tungkol sa kanya, binabansagan siyang bayani. Aba, wala na itong ilalayo pa sa katotohanan! Malaki ang naging kontribusyon ni Ramos sa ekonomiya ng bansa noong kanyang termino, ngunit ang madalas makaligtaan ng marami ay malaki rin, kung hindi mas malaki pa, ang naging kontribusyon niya sa batas militar. Kung gayon, paano natin masasabi na siya'y *a perfectly good president with a perfectly good heart*? Ibasura ba dapat ang nakaraan ni Ramos dahil tinalikuran naman niya ito noong kapanahunan na ng People Power? O dahil sa mga natulong niya sa ekonomiya ng Pilipinas noong siya'y naging presidente na? (Wow, edi *bare minimum* enjoyers naman tayo kung gano'n!)

President

he said the way my blue eyes shined
put those georgia stars to shame that night
i said, that's a lie
just a boy in a Chevy truck that had a tendency
of getting stuck on back roads at night
and i was right there beside him all summer long
and then the time we woke up to find that summer gone, but

Tim McGraw
by Taylor Swift and Liz

Cold As You/Should've Said No The Outside

Hindi mo maitatala ang kuwento ng panahon ng batas militar kung wala si Ramos. Hindi lamang siya kumampi kay Seben, kundi siya pa ang naging pinuno ng Philippine Constabulary. Ibig sabihin, isa siya sa mga nanguna sa pagpapatupad ng batas militar bilang pinuno ng mga pulis. Ang mga *disappearances*, *extrajudicial killings*, *kidnappings*, at *torture* na naganap sa Batas Militar? Si Eddie ang naging lider ng mga pulis na gumawa ng mga karumal-dumal na paglabag ng mga karapatang pantao na ito. Ouch, *I've never been anywhere as cold as you, Eddie!* Ibang-iba ka! Pero ano ba'ng meron kay FVR na espesyal o dahilan kung bakit siya natatangi at siya ay naging pinuno ng Philippine Constabulary? Maaaring pagkakataon lang o dahil talaga sa husay niya, pero magbabago ba ang isip mo kung malaman mo na magpinsan pala sina Ramos at Marcos Sr.? Si Insan pala 'to eh! Galing sa pamilyang Valdez ng Ilocos Norte ang ina ni Ramos, kaya naman si Eddie at Seben ay magpinsan (*second cousins*). Sa kabilang panig, kahit ang pagiging magkapamilya ay hindi naging sapat para mabili ang walang kamatayang katapatan ni Ramos kay Insan. Noong nangyari ang 1986 snap elections at "nanalo" si Marcos Sr., biglang kumampi si Ramos (at si Dinosaur Enrile) kay Aling Coring! Maaaring pag-isipan kung bakit siya kumampi kay Insan sa loob ng maraming taon para lang sumuporta rin kay Aling Coring sa huli. Kung ganoon lang din naman ang hahantungan, edi sana simula palang *you should've said no to Marcos, Eddie!* Ang hirap talaga sa politika, mala-New Romantics na *they team up, then switch sides like a record changer!* Ay, maling album- balik tayo sa Debut!

Ang magandang reputasyon ni Ramos sa mata ng mga Pilipino ay hindi rin perpekto. Ang pagtalikod ni Eddie at Enrile mula sa administrasyon ng isang diktador ang isa sa mga nagtulak sa pangyayari ng People Power. Samantala, sa administrasyon ni Aling Coring, marami ang naging posisyon ni Eddie- naging *chief-of-staff* siya ng Armed Forces of the Philippines o AFP, pati na Secretary of National Defense. Bukod rito, naging tagapangulo siya ng National Disaster Coordinating Council. *All-rounder* naman pala ang 'tong si Eddie! Pero hindi ba kataka-taka na pinagkatiwalaan siya nang lubos ni Cory sa kabila ng pagsabwat niya sa diktador noon? Tila ang politika rito sa Pilipinas ay laro lang kampi-kampihan. Una si Insan, sunod naman si Aling Coring. Sa mata ng taong-bayan, ginawa ni Eddie ang tama noong tinalikuran niya ang administrasyon ni Insan, pero masasabi rin na akto ito ng pagiging traydor. Sa isang panayam para sa *Inquirer* noong 2016, pinaliwanag ni Ramos na ang kanyang papel sa EDSA Revolution ay ang kanyang pagbabayad-sala para sa kanyang mga kontribusyon sa administrasyon ni Insan. Subali't mayroon ba talagang maibabayad para sa mga pang-aapi at pang-aabuso na nangyari noong batas militar? May halaga ba ng pagsisisi at pagbabayad-sala na sapat para bigyan ng katarungan mga biktima ng panahon na iyon? Kung tutuusin, marahil wala.

Noong natapos ang termino ni Aling Coring, si FVR ay tumakbo bilang presidente. At sino ang nangungunang kalaban? Walang iba kundi si Formerly Maryknoll- Miriam! Hindi pa naitatalang panalo si Eddie ay hindi na pabor sa kanya ang mga mamamayan dahil ang sabi-sabi ay dinaya niya ang kanyang nangungunang kalaban sa eleksyon. Noong 1992, nagkaroon ng *blackout* habang binibilang ang mga boto, at bago mangyari ito, si Maryknoll ang nangunguna sa karera. Ngunit, pagkatapos ng *blackout* ay si Ramos ang nanalo. Ang kanyang pagkapanalo, gayunpaman, ay hindi ganoon kalaki na persyento. Ayon sa COMELEC, sa kabuoan, 23.6% lamang ang bumoto kay Ramos, habang 19.7% naman kay Miriam. Makikita na hindi malaki ang agwat nila mula sa isa't isa. *On the outside looking in*, mukhang hindi naging maganda ang simula ng termino ni Eddie, 'noh? Paano ba naman kasi... *how can he ever try to be better, nobody ever lets him in!* Bukod sa presyon na mayroon kay Eddie mula sa publiko, malaki rin ang nakasalalay sa posisyon na kanyang gagampanan noon dahil talagang nangangailangan na bumangon ang ekonomiya ng bansa pagkatapos ng *not-so-golden era*. Sa *inaugural address* niya noong ika-30 ng Hunyo 1992, sinabi niya ang mga salitang, "*redemption is in our hands.*" Nagawa nga ba niya ito? Natubos nga ba niya ang bansa mula sa mga bunga ng malupit na nakaraan?

A Place in this World

Ang iniwang dasto ni Ramos ay ang pag-alis ng bansag na '*sick man of Asia*' sa Pilipinas. Bansag na nakuha ng bansa dahil sa kalagayan ng Pilipinas noong panahon ni Marcos. Paano niya ginawa ito, at paano nga ba natin siya dapat maalala? Sa administrasyon ni FVR, nagkaroon siya ng economic at social reforms. Para makabangon ang ekonomiya, binuksan niya ito para sa magkaroon ng kompetisyon ang iba't ibang sektor ng lipunan gaya ng banko at *telecommunication*. Bilang resulta nito, natanggal ang *import restrictions* sa bansa, at nabuksan ang ekonomiya ng Pilipinas para sa mga oportunidad ng negosyo. Kinalas ni Eddie ang mga monopolyo noong nagkaroon ng *foreign investors* ang bansa. Dahil sa estratehiya ni Eddie, tumaas at naging 5% ang *annual growth rate* ng Pilipinas noong panahong ito. Ang mga kilos na ito ang naging dahilan kung bakit tinawag (o hanggang ngayon ay tinatawag) si Eddie na dakilang bayani, ang nagligtas sa Pilipinas mula sa kailaliman ng *economic food chain*.

Ngunit, ganito nga ba siya dapat maalala? Ang katotohanan ay hindi madali tanggapin. Kung tutuusin, marami nga ang mabuting nagawa ni Eddie para sa bansa, pero hindi dapat kalimutan ang kanyang mga masamang nagawa para sa parehong bansa na ito. Tila, walang ranggo, aksyon, stratehiya, o numero na magpapawalang-sala kay Eddie. Siya ay isa sa mga tao sa likod ng batas militar, kaya naman isa rin siya sa mga rason kung bakit at paano nawala, namatay, at nagdusa ang mga biktima ng panahon na iyon. Tumayo siya sa kanang kamay ng isang diktador at hindi dapat na palakpakan ang kanyang paglisan mula rito. Kahit gaano katagal man ang lumipas, ang dugo ng mga biktima ng batas militar ay nasa kamay pa rin ni Eddie at ng lahat ng naging kasabwat sa pagpapatupad nito. Siguro dapat alalahanin: ang politika sa Pilipinas ay tila laro ng langit-lupa, kaso, ang mga politiko ang nasa langit at ang mga dapat na pinaglilingkuran na mamamayan ang nasa lupa. Walang bago, Pilipinas pa rin!

SULAT NINA: **ANDRES** at **BONIFACIO**
DISENYO NI: **JISOO** ze **GREAT**

Meet Me at Midnight (Cabinet)

AY! ANG INGAY!!! Nandito na ba si Mareng Tay-Tay sa Pilipinas?

Parang nakakita ng artista ang mga 'to! Ay, oo nga, artista! Si Jostrada! Anong ginagawa niya rito? Ang lakas ng loob naman nitong tumakbo sa pagka-Pangulo, eh college dropout naman.

*"Talk your talk and go viral,
I just need this love spiral,
Get it off your chest,
Get it off my desk"*

PARE! Si Asiong Salonga! Naka-orenj!
PARE! Si Robin Hood, naka-sheydz! ASTIG! Ang magliligtas sa atin!

Huwag ismolin, ang dating ng action star sa takilya, mapapasa hanggang sa balota. "Erap para sa Mahirap" ang pangako ni Pare kong Jostrada sa sambayanan, at hindi siya binigo ng mga Pilipino sa halalan. Kinilalang tagapagligtas, hindi lamang sa pelikula, kundi sa pamahalaan. Bayani nga ba o magiging Anti-Hero ng bayan? Ang masa ay walang kaalam-alam sa paparating na tatlong taong Midnights, nabubulag sa kinang ng bituin, nababalot sa halimuyak ni Jostrada.

"I just wanna stay in that Lavender Haze"

Ang lakas talaga ng dating Asyong. Tila kahapon lang nang ibinaba niya ang kaniyang baril para maging Alkalde ng San Juan, tapos naging Senador, Bise ni McRamos, at ngayon, hindi na lang siya hari ng kalsada — hari na siya ng Pilipinas (spoiler alert: ng tatlong segundo).

Walang pakialam ang lahat sa kesyo college dropout, kesyo pinatalsik ng Ateneo, kesyo sugalero, lasinggero, manyakis, babaero, basta't kumpare ng lahat si Jostrada.

*"And it's like snow at the beach,
weird, but fuckin' beautiful"*

Nanalo ng 39% si Jostrada, matayog na lamang sa siyam niyang kalaban. Sinakyan ng lahat ang kaniyang J.E.E.P: Justice, Economy, Environment, at Peace. Hindi rin naman siya kurap, ata (spoiler alert: hehe lol). Inasahan ng lahat ang pangako niya siya ay maninindigan para sa kapayapaan, laban sa korupsiyon, at na si Jostrada ay para sa mahihirap. Nanindigan nga ba siya?

Mabuting Nagawa ni Jostrada (pero fact check ang iba)

*"And it's fine to fake it 'til you make it
'Til you do, 'til it's true"*

Sa gitna ng digmaan noon ng MILF, tinutulan ni Jostrada ang panawagan ng Catholic Bishops' Conference of the Philippines na magkasundo sa MILF. Sa loob ng tatlong buwan, nakuha ng pamahalaan ang Camp Abubakar at iba pang mga kampo ng MILF. Pagkatapos ng digmaan, patuloy si Estrada sa kanyang layunin na makamit ang kapayapaan sa Mindanao. Sa kanyang SONA, ipinakita niya ang pangarap para sa Mindanao, kabilang ang pagpapanatili ng kapayapaan, pag-unlad, at pakikipag-usap sa MILF at MNLF. Dito pa lamang ay talagang ipinakita ni Jostrada ang bangis ng Pangulong Asyong, ngunit bakit kaya 'di tumagal ang nasa-bing bangis at tila naging kuting ang leon?

"You know how much I hate that everybody just expects me to bounce back. Just like that"

Tila nga ba napa-bounce back na lamang ang Pareng Jostrada noong nilagdaan niya ang Clean Air Act of 1999 na naglayong preserbahin at pangalagaan ang kalidad ng hangin ng bansa. Ang buti niya, diba nga? Subalit matapos malagdaan ang rebolusyonaryong polisiyang ito ay nabalot naman agad siya ng kontrobersiya dala ng gabinete ng diumanong gumagawa ng anomalya sa iligal na pag-jujeteng, pagpupustahan, at talamak na korupsiyon.

"Meet me at Midnights ... cabinet"

Midnight Cabinet

Mareng Tay-Tay, sambit mo nga'y "I guess sometimes we all get some kind of haunted, some kind of haunted. And I never think of him except on midnights like this," kung tutuusing may kinalaman sa gabinete ng hatinggabi ni Jostrada. Ang diumanong "Midnight Cabinet" ay tumutukoy sa mga napaka-late na pagpupulong na ginagawa ni Jostrada matapos kumain at magpairal ng katakawang 'di aakalain ng karamihan. Umano pa nga raw ay sinabi ng kaniyang administrasyon na nagsusugal at jueteng pa ito kasama ang gobernador na si Chavita Shingshong sa halip na dumalo sa mga mahalagang talakayin. "All of me changed like midnight?" Hindi. Midnight mismo ang naging tsansa upang gumawa ng anomalya. Ang kwento ni Jostrada at ng kaniyang "Midnight Cabinet" ay nagpapakita ng kadiliman at kahinaan sa pamahalaan, na nagdudulot ng pangamba at pag-aalala sa hinaharap ng bansa.

Jueteng

*"Best believe, I'm still bejeweled,
When I walk in the room,
I could still make the whole world shimmer."*

At sa unang bola na nga po mga kaibigan — 10! May mananalo ba sa jueteng ngayon? Ang

ikalawang bola ay — 4! Ay putang ina. Si Jostrada lang ang nananalò! Ang Robin Hood sa mga pelikula ay nagpapakasasa sa Bejeweled niyang mansyon at pamumuhay. Itinago at pinroteksiyon niya ang mga negosyong Jueteng ng kaniyang mga alipores gaya ni Chavita Shingshong kapalit ang 10 milyong piso kada buwan. Ewan ko na lang kung ilang mamahaling sasakyan at mga bastardong pamilya ang mapapakain mo sa ganiyang sahurang kada buwan, pero hindi pa ata sapat sa lahat ng nabuntis na Mare ni Pare! Kinurakot din ang 130 milyong pisong dapat sana ay sa mga magsasaka ng tobako, at para naman sa organisasyon ni misis, naghulog din si mister ng 100 milyong pisong mahiwagang pondo ng gobyerno. Hindi na ako magtataka kung pati inidoro ni Jostrada ay tadtad na rin ng diyamante. Bejeweled kung bejeweled si Asyong sa sumatutal na 4 bilyong pisong nakubra niya sa pamahalaan. Talaga namang naka-Jackpot ang Pare ko, habang masa ang binola-bola niya't pinaikot-ikot gaya ng mga numero sa Jueteng. Ang mahihirap na pinangako niyang bibigyang kalinga ang mismong mga taong ginatasan niya para sa diyamanteng kuna.

Pero ano 'tong chismis! Umaalingasaw na ang baho ni Pare! Ang sisira sa kaniyang bejeweled na palasyo — ay ang mismo niyang kumpare?

*"Don't get sad, get even,
So on the weekends,
I don't dress for friends,
Lately, I've been dressing for revenge"*

Impeachment Trial x Chavita

Galitin mo na ang lahat Asyong, huwag lang si Al Pacino. Pagkatapos payagan ni Jostrada ang pagpapatakbo ng Bin-

go-2 ball, isa na namang pasugalan, sa ilalim ni Atongtong Ang, sumipol na ang Mafia Boss na si Chavita Shingshong. Hindi makapapayag si Chavit na ibigay na lamang ni Jostrada sa kaniyang kalaban ang bagong sugal na kukurakutin niya, ika nga'y "If I can't have you, no one else should." Mala-vigilante shit na galawan, inilabas niya ang bombang balita sa madla, kung paano nila pinagtulungan ni Robin Hood na nakawan ang sambayanan. At ang bombang ito na nga ang nag-udyok sa paggunaw ng bejeweled na pantasya ni Jostrada.

Tumakbo ng 23 araw ang impeachment trial. Sandamakmak na ebidensiya ang inilabas at ilang mandarambong ang lumutang gaya ni Jolanda Ricaportu para tumestigo laban kay Jostrada. Pero ang climax ng madrama-rama sa hapong impeachment trial: ang mahiwagang second envelope.

*"She needed cold, hard proof, so I give her some
She had the envelope, where you think she got
it from?"*

Alas-diyes na ng gabi natapos ang sesyon sa ika-23 araw ng impeachment

trial. Ang pinagdedebatehan ng mga naghahari-harian: ang pagbubukas ng ikalawang sobre ng ebindensiya laban kay Asyong. Ang siste ng manananggol ng Pangulo, wala itong kinalaman sa kaso — subalit bakit ipagpipilitang isara ang sobre kung wala naman itong sikreto? Matapos ang termino ni Jostrada, napag-alamang ang laman ng sobre ay resibo ng 1.2 bilyong pisong transaksyon sa bangko ng isang "Jose Velarde" aka E-rap Kurap. Subalit, sa araw na iyon, 11 laban sa 10, nanatiling sarado ang sobre. Hindi umusad ang kaso. Sumayaw si Senador Leynleyn Oreytah. Nagbitiw ang Senate President. At nag-walkout ang kampo ng prosekutor.

Wala na sa senado ang laban. Inilipat ito sa lansangan.

EDSA II and Rise of Glorietta

"If you fail to plan, you plan to fail", sabi nga ni Taytay sa awit niyang "Mastermind," pero sa kasagsagan nga ba ng impeachment ni Jostrada ay mastermind nga ba ang sumunod dito na si Glorietta? Sa kabi-kabilang paratang ng korapsyon at pandarambong, si

Jostrada ay pormal na humarap sa mga paglilitis noong 2001. Ang pagpapalano at paghahanda sa mga hakbang na kinakailangan upang mapanatili ang demokrasya at makamit ang mga layunin ng rebolusyon ay mahalagang bahagi ng pagkakamit ng tagumpay. Ang kawalan ng pagpapalano ay maaaring humantong sa kabiguan, samantalang ang pagsasaalang-alang sa mga hakbang na kinakailangan at pagbuo ng estratehiya ay nagbibigay-daan sa tagumpay at pagbabago; Glorietta, ikaw nga ang mastermind na dakila!

Jostrada 2010 Balik Politika

At matapos ma-impeach, aba, bumalik pa ang pare ng Pilipinas sa pulitika noong 2010, at binalak pang tumakbo muli bilang pangulo?! "So I wander through these nights, I prefer hiding in plain sight" na tila nga nagtatago lang sa limlim ng mga Pilipinong nauto ang muling pagtakbo ng astiging politiko. Sabi pa nga sa awit ni Taytay na "Dear Reader," "never take advice from someone who's falling apart." Bukod dito, parinig pa ng kanta na hindi dapat basta-basta sumunod sa payo ng isang taong "falling apart" ay maaaring magbigay-diin sa pangangailangan ng malalim na pag-unawa at pag-ebalwa sa mga pangyayari sa lipunan at pulitika. Yikes! Di pa yata sapat ang impeachment at nais pang muling manguha ng loob si Jostrada. Sambit pa ni Jostrada nang tanungin ng Catholic Bishops Conference of the Philippines ukol sa pagbabalik ng jai-alai, "Sa aking pananaw, walang masasabi na huhuthutan ang mga mahihirap dito. Kung mahirap ka, e di wala kang pansugal." Wow... kamangha-mangha naman. Sa lahat ng ito, ang Midnights ni Taytay ay sumentro sa kaniyang mga inseguridad, pero kung si astig na presi na, si Jostrada lang din ang usapan, wala nang tatalo sa dakilang Midnight Cabinet at samu't saring anomalya sa administrasyon niya. E-rap para sa mahirap? Parang E-rap nangurap; mas akma nga ba?

the errors tour:
folklore
(gloria's version)

SULAT NI: TIYANG EME
DISENYO NI: KYLIE BOGIN

*she is the
moment
she is the
baddest bitch
in the game*

*i had a
marvellous time
ruining everything*

Hello, Taylor Swift, I am Glorizza Mae Dizon, I'm your biggest fan! You know, speaking of US, I'm classmates with Billie Eilish Clinton, and we're both controversial hahahahaha!

Mareng Taylor, no'ng "Exile" (featuring Estrada) happened, Glorizza became "The 1". Hindi anting-anti na folklore kaya nakuha ko ang first term presidency ko, yes, first term because I did not only snatch the presidency once, I snatched it twice!!!

Speaking of twice, nando'n ako no'ng EDSA 2, and I caused EDSA 3 but the latter did not destroy Glorizza's "The Last Great American (and Philippine) Dynasty", salamat talaga kay Billie Cuntly-on and friends. And speaking again of dynasties, I come from one, the Macapagals! Like father, like daughter, we fed up the Philippines.

Luhang-luha ako, Mareng Taylor, "My Tears Ricochet"ed when thousands of Filipinos painted me as the "Mad Woman". Ibalik daw si Estrada. Hellooooo, though I'm good at acting, I'm the real-not-"Hoax" president, not only acting president. Syempre, I had "Invisible Strings" and connections with the Supreme Court (SC) justices and other politicians and personalities.

hello, garci

That reminds me of the at least “Seven” (specifically, 24) SC justices that I appointed (syempre, dalawa ba naman term ko ‘e). Most of them voted in favor of my “Illicit Affairs”. Clear ang asawa kong si Mike Arroyo by my SC appointees. But I can’t have it all. Mga stupid ba naman, they voted no to my CHA-CHARap-charap (People’s Initiative). Magsasabit na sana ako ng “Mirrorball” sa Malacanang to party, but they really said no.

The other party poopers were the Bagong Katipuneros led by Army Capt. nang-ga-Gambala and Lt. Super Trill-anes. Sila at ang 321 armed soldiers. The infamous Knock-on-Wood Mutiny sa Oakwood Premier Alalang Ayala Center (para sa mga bata, it’s the As-cough Makati now). They said I’m corrupt, well true, but all I really was “This Is Me Trying” to have “Peace”, charot. We negotiated peacefully but my “Epiphany” was charging the leaders of the mutiny. Hell hath no fury like Glorizza scorned.

Speaking of hell, ayoko do’n, especially to “The (Frozen) Lake” of hell kaya I suspended the death penalty. Pero nakausap ko na si Satanas, I’m still welcome to hell if ever ‘di ako tanggapin sa heaven especially with all the corruption and scandal that I was part of.

Speaking of scandal, Hello, Garci? Hello?

THE ERRORS TOUR:

Speak Now

GLORIA'S VERSION

SULAT NI: NO ETHICAL BILLIONAIRE

DISENYO NI: KYLIE BOGIN

Glorizza Singing Along: "The Presidency was the best thing that's ever been mine!"

Knock, knock

Secretary: Pres. Glorizza, someone wants to speak with you on the phone daw po, someone named Gary po or Marcy, I wasn't able to catch the name clearly kasi medyo choppy siya eh but I transferred him na po on your line.

Tiriring...Tiriring...

Picks-up telephone

Hello, Garci? Hello, Garci? Yes, oo noh? I just talked with Mareng Taylor, but she can't help us eh. Yes you may *speak now*. So pang-ilan na tayo sa bilangan? Oo kasi nahirapan ako mag-secure ng seats gusto ko pa naman nasa unahan ako. Kasi my neck is ngawit eh kapag too far. Basta ikaw nalang bahala ha? Baka maungusan pa tayo ng iba jan. I need 2 VIP tickets sa concert ni Taylor ha? Oh siya sige na you're interrupting my karaoke session eh. Let's stop speaking now kasi baka my secretary is listening and accuse me of talking to a scalper naku! Sige sige na. I'm gonna hang up na ha. Basta you secure our slot there.

Ano ba 'yan! Nawala na tuloy gana ko mag karaoke.

Secretary: Pres, sorry to bother you again po pero may nagtatanong po if tuloy pa rin po ba yung Northrail Project? We recently got a loan na po kasi for the said project, we also already moved mountains na rin po for it, we also fought dragons na rin po kasi ang daming mga mala-dragon sa oposisyon na kumikwestiyon sa Northrail Project, tuloy pa raw po ba?

Glorizza: OMG, I really don't have time for this right now ha, I need to have my dinner muna. I'm gonna fly to New York later with my hubby so I need to have peace of mind while I eat ha. Don't call me muna there.

Secretary: Okay, Pres. Would you like me to make reservations po?

Glorizza: Yes please, doon sa Le Cirque kasi hubby needs to relax, and I also need wine right now, it's really stressful. Ipa-prepare mo yung private jet ha. Also make sure there's no paparazzis there ha, you know naman people are really mean, even if I'm just having my dinner, their words are like knives, and swords and weapons that they use against me. *But all they'll ever gonna be is mean*, while I'm drinking my wine haa haa haa.

NAENGKANTO AKO

Habang kumakain sa Le Cirque, nag-away si Pres. Glorizza at ang kaniyang hubby dahil sobrang mahal ng pinag-oorder ni Glorizza kasi hindi naman siya ang magbabayad.

Ang simpleng away, nagsanga-sanga sa iba pang problema ng mag-asawa. At nag-ungkatan na nga sila ng past.

Hubby: E, sino si Joc-Joc Bobolante? Bakit no'ng nagkita kayo sa party ng kapitbahay natin you acted na parang hindi mo siya kilala pero tinatawag ka niya. *He was standing alone in a crowded room, and you were not speaking to him.* Tell me! I'm dying to know, this is killing me. I heard him talking about the fertilizer. Bakit? Ha? May bahay ba kayo together na may garden? O baka naman siya na kasi ang bagong dumidilig sayo? Are you cheating on me?

Glorizza: Hubby ano ba? Hysterical ka lang. It was nothing. Hindi ko kilala ang Joc-Joc na yun.

Hubby: Huwag mo kong lolokohin. Alam kong may ibang lalaki ka pa. May nag-anonymous tip din sakín na may dinala kang lalaki sa Penthouse natin, Mr. Lozada, sino 'yun? May piring pa sa mata at may busal sa bibig nung nakita yung lalaki. Bakit? Kink mo ba yun?

Glorizza: Okay, first of all I don't know what you're talking about. I am innocent. Pare-pareho lang kayo ng mga nagsasagawa ng mga coups at nagfa-file ng impeachment complaints against sa'kin! Hindi niyo ko naiintindihan!

Hubby: I'm going to file for divorce, tuta, nandito na rin naman tayo sa New York.

Glorizza: No way! Hindi ako papayag! *Come on, come on, don't leave me like this. I thought I had you figured out. Something's gone terribly wrong, you're all I wanted. Come on, come on, don't leave me like this!*

Hubby: Ayoko na Glorizza itigil na natin to! Ayan bayaran mo yung bill na 'yan! Isang milyon yan oh! Dami mo kasing inorder!

Nag-dial sa phone

Glorizza: Hello?

Secretary: Yes, Pres?

Glorizza: Magdeklara ka ng state of national emergency, heart broken ako! Magpa-press conference ka rin, babalik na ako sa Malacanang. Paki-ready ang wheel chair at neck brace ko. Baka sakaling balikan ako ni Hubby kung nakita niya akong may sakit.

Sa Press Con

Glorizza: I am Sorry.

Lumapit ang secretary ni Pres. Glorizza at ibinulong na nagpa press con din ang kaniyang Hubby

Hubby: Do you really believe her? *She's not a saint and she's not what you think, She's an actress.*

ENDING: *Nakapunta pa rin si Glorizza sa Era's Tour habang naka neck brace at wheelchair sa VIP section, pero panandalian niya itong tinanggal sa kalagitnaan ng concert dahil gusto niya daw magsuot ng friendship necklace.*

MR.

PANOTLY FINE

"Psst... Psst..."

"Narinig mo ba 'yun? Nandyan yata si Maligno Aquino III. 'Wag kang mag-alala. Fearless ka, diba? Diretso ka lang ng daan at 'wag kang lilingon kahit may mga bulong."

"Hindi pa tapos ang laban. Ipagpapatuloy ko. Mwahaha."

"Shhh. Tuloy-tuloy lang. Basta walang bibitaw. Oh, teka ba't ka tumatakbo diyan? Fearful ako. Hoy, 'wag mo 'kong iwan. AAAHHH!"

Thank you for listening. You may now enjoy the next 44 minutes of uninterrupted listening.

Badtrip naman oh. Naunsiyami ang pagsesenti ko rito dahil sa ad. Kung hindi ba naman kasi wala akong pambili ng premium. Tekang eto na 'yung kanta...

MR. "PERFECT FACE"

MR. "HERE TO STAY"

MR. "LOOK ME IN THE EYE"

AND TOLD ME
YOU WOULD NEVER GO AWAY"

Peyborit ko talaga 'tong kantang 'to. Naaalala ko kasi rito 'yung ex ko na magaling lang sa pangako pero sa huli... dili na lang me mag-talk.

Tanda ko pa nung noong bago pa lang kami magkakilala ni Not-not. Ihahatid daw niya ako at may alam pa raw siyang shortcut, pero ang loko, iniligaw ako. Akala ko, courtship stage ang ibig sabihin niya sa panliligaw. Pan-LILIGAW pala!

SULAT NINA: LUNINGNING & MILAGRING

DISENYO NI: MARIPOSA

Matikas, pormal, at edukado. Tito fit talaga na clean style. Halata mong naka-aircon araw-araw. 'Yung tipong mapapakanta ka ng "Neseye ne eng lehet." Almost "perfectly fine" ('wag ka na lang tumingin sa tuktok ng ulo niya).

Well-spoken din si Koya mo. 'Yung tipong parang bubulungan ka ng "Ikaw ang boss ko." Oh, edi kilig naman ang kiffy kasi handa siyang magpa-under sa'yo at paglingkuran ka.

'Di naman siya influencer pero halatang galing siya sa maimpluwensiyang pamilya. Kung may White House, Yellow House naman sa kanila kasi 'yun ang favorite color ng pamilya niya. At siyempre, dahil nga famous ang pamilya, nakinabang din si Not-not sa clout.

Talagang Mr. "Everything revolves around you" ang galawan ni Not-not. Plot twist dahil ang "you" pala na tinutukoy dito ay hindi ikaw kundi ang sarili niya. Akala mo, ikaw ang masusunod kasi softboi nga siya. 'Yun pala, softboi siya kasi hindi hard enough ang panininindigan niya.

MR. "INSINCERE APOLOGY
SO HE DOESN'T LOOK LIKE
THE BAD GUY

Plus points naman sa kaniya kasi marunong siyang umamin sa pagkakamali niya. 'Yun nga lang, may pagka-manipulative sadboi siya. Tulad na lang 'nung naningil ng utang si Mareng Yolanda. Eh aba, wasak ngang tunay kahit bahay (buhay) ko. Ito namang si Not-not, talagang pinanindigan ang Filipino time kahit sa panahon ng sakuna.

Bumuhos naman daw ang ayuda na gustong ipadala sa'min galing sa mga afam para makatulong. Pero anong tulong? Eh yung isa pa nga niyang ka-tandem na si MariMar na mas mukha pang Pulgoso dahil parang asong sunod lang nang sunod, sinasabi ring hindi ginamit nang tama ang pondong nakalaan para kay Mareng Yolanda. Grabe, ginagaya talaga ng aso kung ano ang ugali ng amo, "Good boy, Pulgoso! O, eto treats, i-endorse kita bilang Presidente sa susunod na election" eme.

Well, nag-sorry naman siya at dahil ito ako, si Marupok, nagpadala naman agad. Peace offering ni Not-not 'yung pabahay niya kaya kiber na rin. Kaso, 'yung pabahay niya, parang sa Bahay ni Kuya na may eviction. Ang kaibahan lang, sa pabahay ni Not-not, kahit wala pang nae-evict, parang nasa Final Four na agad sila kasi parang gano'n lang rin naman karami ang nakapasok sa PBB (Pabahay sa Bayan dahil sa Bagyo). Sino ba namang gugustuhing makapasok doon? Bulok ang mga materyales na ginamit tapos sira-sira pa ang water supply.

15

MR. "ALWAYS AT THE RIGHT PLACE
AT THE RIGHT TIME," BABY

Magaling ka sa date, diba? Kasi pati monthsary, anniversary, at breaksary, natatandaan mo. Eh 'yung 7-23-2010? Itong si Ar-Em kasi, nang-hijack ng isang Hong Kong tourist bus na nagpa-tegi sa walong tourists. Mapapakiusapan naman itong si Ar-Em eh, kaya lang itong mga minion ni Not-Not, hindi mo alam kung dasurb ba maging lespu eh. Baka naman sa PUBG o CODM lang sila nag-practice. Tsk, tsk.

Siyempre 'di mawawala ang flowery speech ni AbNot. Sabi niya pa sa isang press conference, "Let me just say that this incident will not define this administration." Tekla, parang familiar? Parang "my grades will not define me" kapag palakol ang nakuha mong grado sa exam. Kaya siguro unti-unting naubos ang buhok ni Not-Not dahil sa patuloy na pang-gagaslight niya na maayos ang kanyang programang TND. ANONG TND-TND, BAKA DND!

TING... TING... TING

"Mabuhay! Maligayang pagdating sa Ninoy Aquino International Airport, Philippines. Bago lisanin ang eroplano, nawa'y paki-bantay ng mga personal na gamit. Sa pagkuha ng mga bagahe, paki-check nang maigi at mag-ingat sa tanim-bala. *Wrrrrrr... Click... Bang Bang!* Muli, maligayang pagdating sa Pilipinas at salamat sa paglipad kasama ang Philippines Airlines"

TING... TING... TING

Thank you for listening. You may now enjoy the next 44 minutes of uninterrupted listening.

IT'S SUCH A SHAME
'CAUSE I WAS MISS "HERE TO STAY"

Nakakagutom pala maiwan sa ere. Maigi pang mag-samgyup! Ano bang meat ang gusto mo? Ah, pork? Sabagay, masarap naman talaga ang pork eh, kaya nga siguro hindi lang sa palengke mabenta ito kundi pati na rin kongreso.

Familyar ka ba sa "pork barrel scam?" Si Disney Princess Na-pulis ang kinikilalang mastermind nito. Oink, oink! Pa'no ba naman, 'yung mga pondong para sa mga malalaking proyekto napasakamay ng mga animal kaya naging "ghost projects," AWOOO! Pero siyempre, sa isang kaharian, kahit walang prince charming si princess, nandoon naman ang mga knight in shining armors. Tatlo rito ay sina Budots, Junggoy, at Adan. Kaya ayon, ang mga knight ay kinasuhan ng plunder at malversation of public funds (DASURB). Minsan talaga unhealthy ang pork, nakaka-highblood talaga. Nurse, pa-BP nga!

Sa kabila ng say ni Not-Not na ipawalang-bisa na ang PDAF file, hindi pa rin sapat ang pangangasiwa niya sa isyu, parang may pinoprotektahan kasi siya na barkada niya sa TND. Tuwid ba talaga ang daan dito? Sa lahat ng hindi straight, ito lang 'yung hindi katanggap-tanggap.

AND SOMEDAY MAYBE YOU'LL MISS ME
BUT BY THEN, YOU'LL BE MR. "TOO LATE"

O siya maiba tayo, ano peyborit number mo? Siguro yung phone number ng ka-talking stage mo, pero itong si Not-Not AbNot, peyborit niyang number ay 44, peyborit niyang balewalain.

Narinig mo na ba yung katagang Fallen in Love? Siyempre oo mabangis ka riyen. Eh yung Fallen 44? Hmm... 'yan yung bilang ng SAF na nasawi sa termino niya.

Itong si Not-Not maraming true-pa (ows!), siyempre alta. Pero dalawa rito akala mo genius pero shushunga- shunga. Itong sina Napegtas at Purgasima ay pinagtiwalaan ni AbNot tungkol Oplan Exodus. Angas, parang si Moises lang. Gusto kasi nila patayin at dakpin yung terorista na si MarTwo. Pero what do you expect? Syempre PEL-PEK!

O siyempre, sa kapalpakan lahat nagiging teacher, paano'y nagtuturuan! Reklamo ni Not-Not nagsinungaling ang kaniyang aports na si Napegtas tungkol sa plano, SANA KASI HINDI SIYA NI-LEFT OUT, HMP! Kaya hindi siya dapat sisihin. Sa huli siya pa rin ang tama! Palagi pala siyang tama kaya siguro lagi siyang MAY TAMA!

Ito namang si Purgasima suspended na nga sa posisyon dahil sa pagiging korap, nag-ala toyo at suka pa sa pagsawsaw sa oplan. Tsk, tsk!

Totoo pala talaga yung "tell me who your friends are and I'll tell you who you are." Bonus, ginawa pang hang-out place ang admin niya, aba'y lahat ng repapeeps niya ando'n.

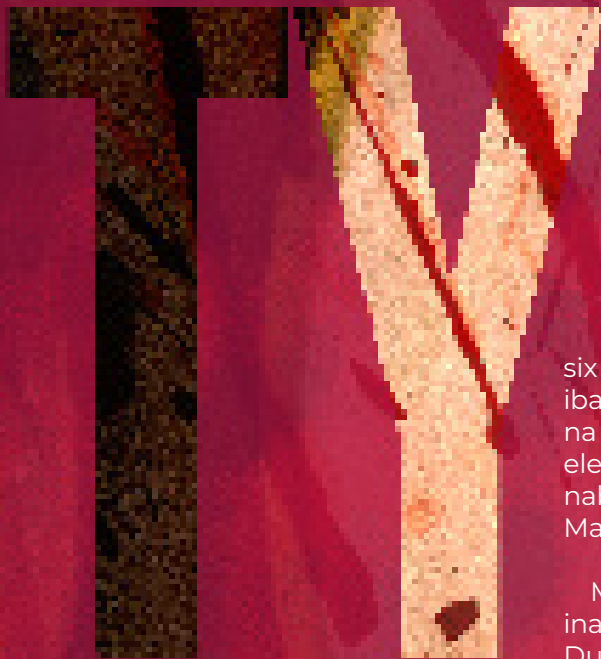
GOODBYE, MR. "PANOT-LY FINE"

Grabe! Parang nakakaubos ng energy pag-usapan si Not-Not at mga pangako niyang naudlot. Paniwala pa more sa mga salita ng Ab-Noy.

Nakakapanghinayang ka, Not. Sayang ang TIWALA ng taong-bayan. Akala ko, iba ka. Isa ka rin palang TIWALI.

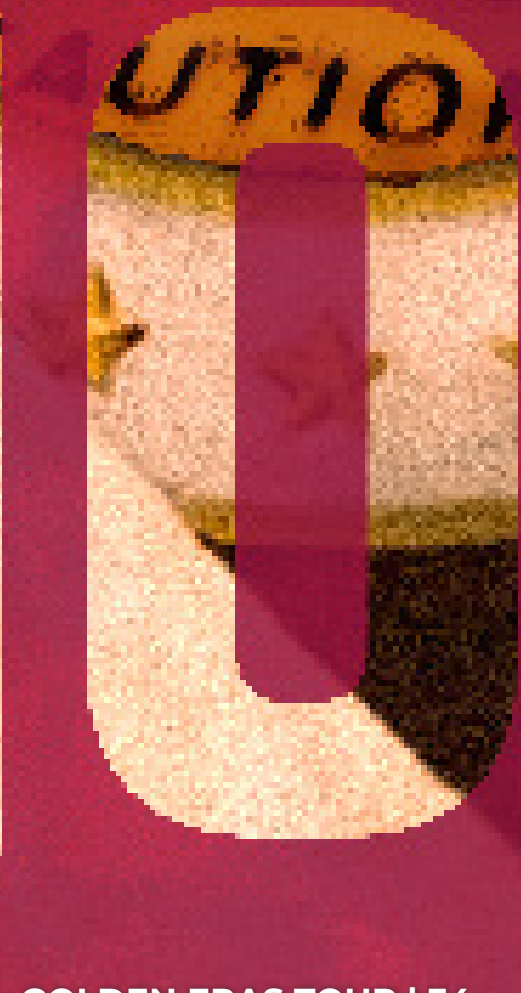
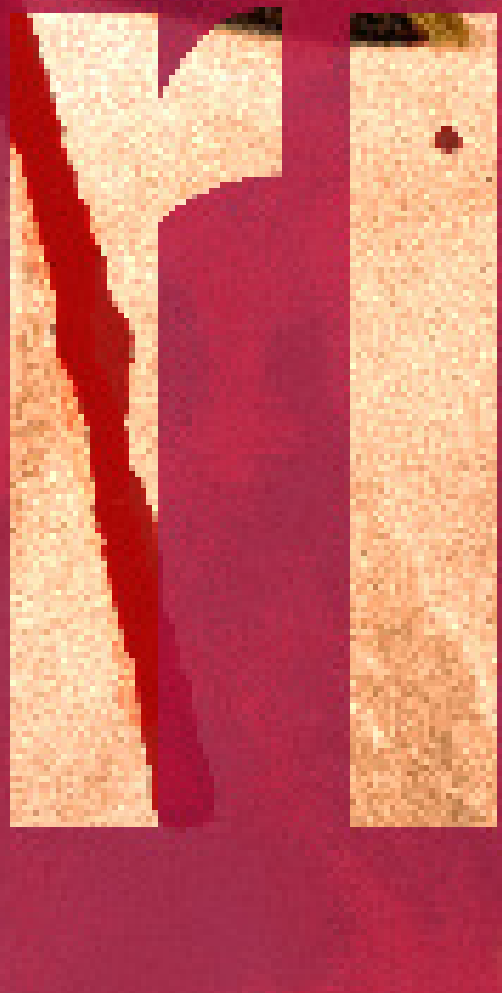
SULAT NINA: HIRAYA AT ASTRA | DISENYO NI: PEDRO BASURAMAN

T

"Change is coming!" na hinaluan ng "Give me three to six months, I'll get rid of corruption, drugs and criminality" at iba pang populismong pahayag ang inusal ni Rodrigo Duterte na parang pick-up lines upang mauto ang mga botante sa eleksyon noong 2016. Oh, dahil marupok ang mga Pilipino, nabudol naman tayo sa mga matatamis na salita ng dating Mayor ng Davao. Kaya, syempre, dinala natin siya Malacanang!

May dumating kayang pagbabago! Hindi nga lang ang inaasahan natin pero pagbabago pa rin naman. Kung si Duterte ang jowa mo, ang sasabihin niyang palusot ay "Ang labo mo naman kasi." Kaya tara, ating balikan ang mga resibo ng mga pangakong napako at pulang markang iniwan ng administrasyong Duterte.

RIG

I REMEMBER IT ALL TOO WELL

Marahil, isa sa mga pinakamahirap na trabaho sa ilalim ni Duterte ang maging Presidential Spokesperson dahil sa mental gymnastics na kailangang pagdaanan para makahanap ng lulusutang butas upang maitawid ang kanyang mga pahayag at kilos tuwing haharap sa midya. Ayan tuloy, not giving sa pagiging abogado at propesor ni Harry Roque ang kaniyang mga pinagsasabi sa mikropono noon. Pero ganoon siguro talaga, ano? Pera o dignidad? Syempre pera, 'di ka naman mapapakain ng dignidad na 'yan.

Bilang estratehiya sa pagbabalak kayo na siya ay isang pinunong makamasa, bukod sa eksenang pagkain sa karinderya, 'palabiro at sadyang palamura lamang' daw talaga ang personalidad ng pangulo. Syempre, si Tatay Digong 'yan e, katulad lang din naman niya tayo, napapa-'p*t*ng*na rin. Kaya kahit gaano pa kabastos ang kaniyang sabihin, ayos lang. Pero malas niya, hindi para sa lahat ng tao, pasok sa bungo ang acting skills ni Tatay Digs—meh—mediocre. Kulang pa, lods.

Isang tatak ni Digong ang kanyang 'quotable quotes' na laging nagasanhi ng kontrobersiya. Napakahilig kasi mag-adlib, puro salita niya tuloy ang kinakain. Kaugnay ng agawan sa teritoryo sa pagitan ng Pilipinas at China sa West Philippine Sea, binitawan ni Duterte ang matapang at mabigat na pahayag noong 2016 na, "I will ride a jet ski [to the Spratlys] while bringing the Philippine flag. I will plant the flag on the runway and tell the Chinese authorities, 'Kill me.'" Woah, tapang 'no? Nahiya naman si Andres Bonifacio. Pero wait, syempre siya si Digong... Pagkatapos ng dalawang taon, nilinaw niya na nagbibiro lamang daw siya ngunit pinaniwalaan pala ng mga tao: "Yung sinabi kong mag-jetski ako roon sa China, kalokohan lang 'yon, istorya man lang 'yon. Naniwala pala kayo." Oo nga naman, Tatay Digs, bakit naman maniniwala ang mga tao sa sasabihin ng kanilang pangulo? May point ka—pointless.

Pagdating naman ng 2020, habang napalikas ang mga residenteng malapit sa bulkang Taal at napasuot ng face masks ang Kalakhang Maynila bunsod ng ashfall, inusal naman niya ng insensitibong pahayag na "Kainin ko pa 'yang ashfall na 'yan, pati 'yang Taal ihian ko 'yan, bwisit na 'yan." Sus, puro salita, wala namang gawa. Teka, meron pa, ito talaga 'yon... isang pahayag na tila nakabigkis na sa kanyang pangalan ang "If elected president, give me about three to six months, I will get rid of corruption, drugs and criminality." Tiyak na walang makakalimot sa pangakong nagpauto sa atin na kalaunan rin naman ay napako. Sa kakapaniwalang palabiro lamang siya, ayan tuloy, pati trabaho ginawang biro. Sa halip na alisin, lubos pang pinaalab ng kanyang panunungkulan ang apoy sa paglaganap ng karahasan at pagdanak ng dugo sa bansa.

BURNING RED

Isa nga sa nagpakinang ng kampanya ni Tatay Digs ang pangakong pagpuksa sa ilegal na droga

at mga krimen, sa ilalim lamang ng tatlo hanggang sa anim na buwan. Sa ambisyong ito, nangibabaw ang imahe ng kamay na bakal laban sa mga pasaway. Sa kabi-kabilang gulo sa bansa, baka iyon nga ang solusyon, hindi ba?

Sa pag-usbong ng giyera kontra droga ng administrasyon, dugo ang dumanak sa bansa, dugong may halong korapsyon, kawalang-kasalanan, at pang-aabuso. Mahigit-kumulang anim na libo ang nakitil sa anti-drug operations, kung saan ang karamihan ay mula sa urban poor. Tumupad naman siya sa usapan! Sabi niya pupuksain niya ang mga pasaway, at naisakatuparan ito sa basta-bastang pagpatay kaya bakit tayo magrereklamo? Bakit pa iisipin ang mga "drug lord", ang mahalaga wala na ang mga adik hindi ba?

Hindi lamang iyan ang nagpapula sa administrasyong Duterte, tinatayang aabot sa 30,000 ang mga pinaslang sa paraang vigilante. Galing talaga ni Tatay Digong 'no? Maraming kriminal ang namatay. Kaso, ano nga ba ang depenisyonninyangkriminalkasipatiangmgaindibiduwal na nagpakita ng pagkontra sa gobyerno ay naging biktima rin ng madugong administrasyon: 427 na mga aktibista, 166 land defenders, 23 na mga mamamahayag, at 66 na mga abogado at hukom din ang pinaslang.

EVERYTHING HAS CHANGED

Binago ng oplan tokhang at mga kaso ng extrajudicial killings ang klima ng hustisya sa bansa—umigting ang paglaganap ng karahasan at pang-aabuso sa kapangyarihan ng mga nasa awtoridad, sa gobyerno man o sa kapulisan. Tila ba binigyan sila ni Digong ng lisensya para gawin ang mga ito. Wow, mga VIP naman pala. Para pa mas lehitimo, isinabatas pa ang Republic Act 11479 o Anti-Terrorism Act kung saan malabo ang pagpapakahulugan sa terorismo at may mga probisyong maituturing na hindi konstitusyonal tulad ng pag-aresto nang walang arrest warrant na nagpalala sa red-tagging sa bansa. Hindi rin dapat kalimutan na dahil sa butthurt at pikunin pala itong si Digong, ipinakulong niya ang dating senador na si Leila de Lima dahil sa mga kritisismo nito sa kanya at ipinasara ang istasyon ng ABS-CBN. Anim na taon lang naman ang meron siya e, kaya siguro sinulit na ang kanyang kapangyarihan; sinamantala ito upang balutin ng takot ang oposisyon at kanyang mga kritiko habang namamayani ang pagkalat ng propaganda at fake news na pabor sa kanya at mga kaalyado.

Mula nang maupo sa puwesto ang right-wing populist na lider—ang pangulong kunsintidor ng pagpatay at walang preno sa pagmumura at pagbibiro ng kabastusan, na kahit ang Santo Papa ay hindi nakaligtas, pero nakasuot ng maskarang mapagkunwaring kapareho ng sa masa, nagbago ang lahat. Dahil sa pamumuno ni Duterte, nahulma ang lipunang tila nabura na ang hiya sa mga awtoridad at naging lantad na ang mga anomalya ngunit tila nabulag naman ang mga mamamayan para makita ang mga ito. Nandito na tayo sa lipunan kung saan kung sino pa ang tama o biktima, sila pa ang natatakot, tulad ng pagtakip ng mukha sa press conference ng mga magulang ni Jemboy Baltazar, isang 17 taong gulang na lalaking napatay ng pulis dahil sa 'mistaken identity' noong 2023, anim na taon matapos

mapaslang ang noo'y kaedad niyang si Kian delos Santos, isa ring inosente na napatay sa tokhang ni Digong. Nandito tayo sa lipunan kung saan mas pinaniniwalaan pa ang mga YouTube at TikTok vlogger kaysa sa mga lehitimong mamamahayag. Bilang resulta, patuloy ang pagkabilang ng Pinas sa mga pinakadelikadong bansa para sa mga mamamahayag bilang ikawalo sa mundo, ayon sa Committee to Protect Journalists' (CPJ) Global Impunity Index 2023.

I KNEW YOU WERE TROUBLE

Sa kasalukuyan, nasa ilalim ng imbestigasyon ng International Criminal Court (ICC) ang War on Drugs ni Duterte. Taong 2019 nang tumiwalag sa pagiging miyembro ng ICC ang Pilipinas, subalit huli na ito upang maitigil ang imbestigasyon sa glyera kontra droga ng dating administrasyon na nagsimula noong 2016 pa. Hay, bakit ba sila nangingialam? Sabi nga ng ng Department of Justice, kaya naman nating gumawa ng sariling imbestigasyon at magbigay ng hustisya, hindi na nga makalaban ang mga akusado dahil pinapatay na sila agad e! Samantala, ngayong taon, sinabi ng Malacanang na hindi sila tutulong sa nasabing imbestigasyon matapos ibasura ng ICC ang apela ng Maynila na huwag nang ituloy ang operasyon tungkol sa mga kaso ng patayan sa ilalim ng nakaraang

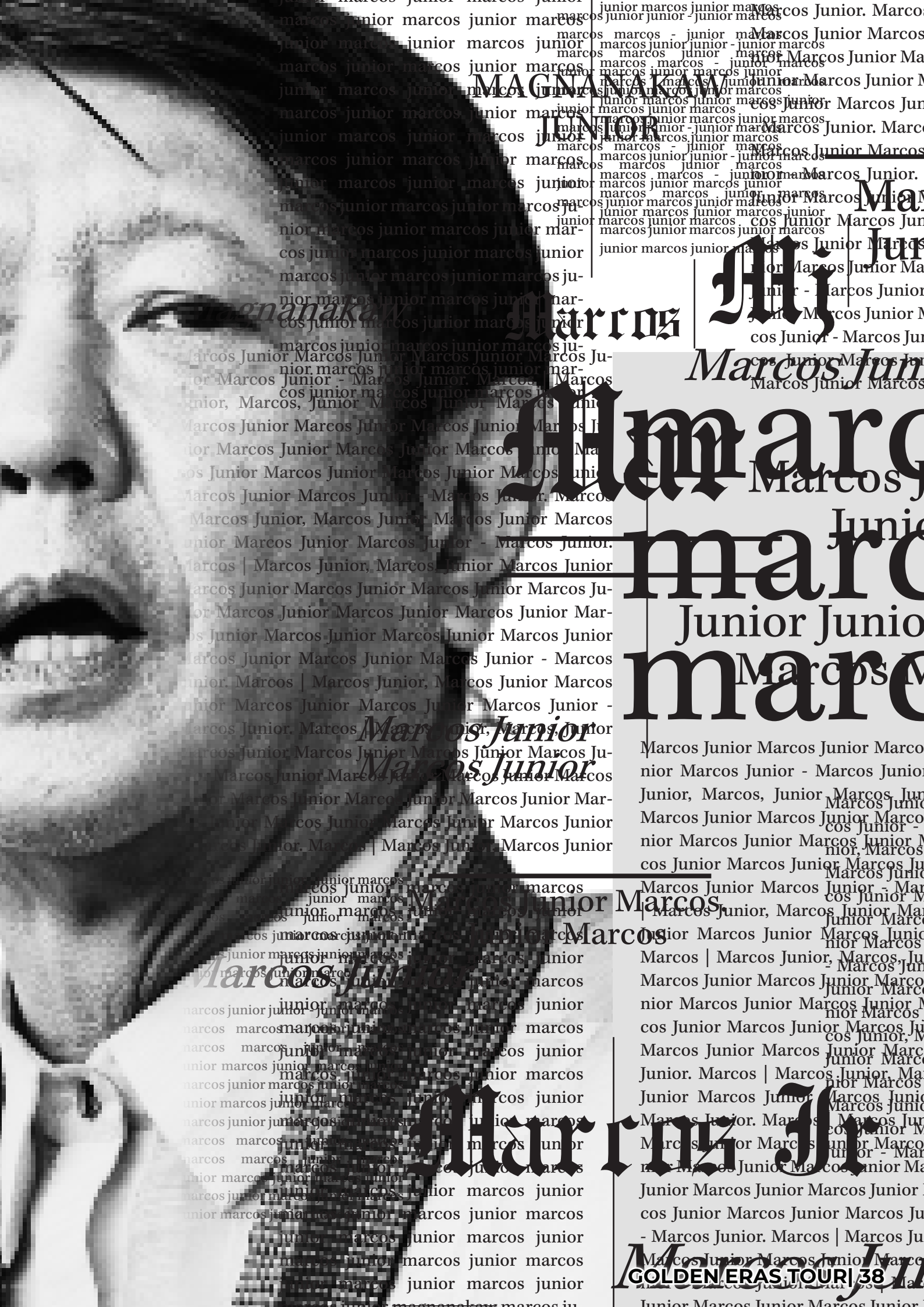
panulo. Kasabay nito, ang pag-asang bigay sa mga pamilya ng mga biktima ng War on Drugs. Sa tulong ng ICC, sila ay patuloy pa ring lumalaban upang makamit ang hustisya para sa kanilang mahal sa buhay na naging "collateral damage" sa madugo at hindi makatarungang War on Drugs ni Duterte.

Tunay ngang dumating ang pagbabago kasabay ng pag-akyat ni Duterte sa puwesto, pero hindi niya dasurv ng "thank you" dahil hindi naaayon ang mga ito sa narapat sa bansa. Sa halip na pagkapuksa ng kriminalidad, droga, at korapsyon, pinalala pa ito ng administrasyon at pinairal ang red-tagging, karahasan, hindi makatarungang pagpatay, at kawalan ng hustisya na nagresulta sa bulok na lipunan na ang mamamayan ang talo at mga pulpol na awtoridad ang nakikinabang. Ang pagbabagong dinala ni Duterte sa Pilipinas ay ang pagpapadugo na ang hapdi, sugat, at peklat ay patuloy na magpapasakit at makaaapekto sa mga Pilipino kahit iniwan na niya ang pinakamataas na puwesto. Inukit ng kaniyang pamumuno ang kultura ng karahasan sa bansa na nagpapahintulot sa patuloy at lantarang pang-aabuso sa kapangyarihan ng mga nasa opisyal kung saan, ang mga pangkaraniwang Pilipinong lugmok sa putik ng karalitaan ang biktima.

delirado

SULAT NI: TAILOR SIMP
DISENYO NI: KANYE KANLURAN

MAGNANAKAW

JUNIOR

Hi

marcos

marcos junior

marcos junior

marcos junior

marcos junior

marcos junior

marcos junior

marcos junior

marcos junior

marcos junior

GOLDEN ERAS TOUR 138

delirado

“This ain’t for the best, my reputation’s never been worse, so.”

Talaga nga namang never could have been worse at mukhang wala nang mas ikalulugmok pa ang reputasyong naka-imprenta kay Junior. Mula sa rehimen ng kaniyang ama na kung saan nasadlak ang bansa sa malawakang pang-aabuso sa karapatang pantao, korapsyon, at lugmok na ekonomiya na kung saan mariin niyang itinanggi ang mga ito upang maisulong ang kaniyang historical distortionist agenda (Tugon: Go Junior, give us nothing but historical denialism!), hanggang sa pagpinta sa panunungkulan ng kaniyang ama bilang “golden age” (An era that no one could ever ask for!). Isama mo pa ang ang kaniyang tax evasion case na dito siya ay nag-great escape gamit ang Getaway Car ng kanilang pamilya, maging ang pagiging wanted niya sa Estados Unidos bunsod ng contempt charge na nagkakahalaga lang naman ng tumataginting na 353 million U.S. dollars bilang restitusyon sa mga biktima ng pang-aabuso sa karapatang pantao sa pamamalakad ng kaniyang Father Senior The Great. Mukhang nag-usap si Junior at si Accountability na marahil “I don’t want you like a best friend” ang tangi niyang nasambit. Hindi rin magpapahuli ang academic fraud na kinasangkutan nitong si Junior. Ika nga ni Mother Sweep, “Friends don’t try to trick you, get you on the phone and mind-twist you na nakatapos siya sa isang prestihiyosong unibersidad kahit special diploma lamang at hindi full graduate diploma ang meron siya.”

Pero teka? Speaking of twists, sa kabila ng lahat ng pambabaluktot sa kasaysayan at never been worse na reputasyon ni Junior, ‘tila siya pa rin ang naging King of 31 Million Hearts sa araw ng halalan. Maituturing nga na isa ito sa greatest plot twist ng kasaysayan. Nahiya ang “Look What You Made Me Do” music video sa pagbabalik sa kapangyarihan ni Junior at ng kaniyang pamilya—they rose up from the dead kahit pa ‘man nauna na silang napatalsik sa pwesto ng sambayanang Pilipino. Paano kaya tayo humantong sa ganitong Endgame?

“We can’t make any promises now can we, babe?”

Saan aabot ang bente pesos mo? “Hindi na sa cornetto pero pwede na para sa isang kilong bigas mo”, pangako ni Junior. “Change is coming ni Tatay Digs? Bagong Pilipinas ang panapat ko diyan!” Simplicity is beauty, ika nga—at ang mga payak na catchphrase na ito ay kumintal sa masa dahil sa straightforward na tunguhin nito na wala na raw paligoy-ligoy pa ukol sa kung ano ba talaga

ang balak ni Junior para sa Pilipinas. Nakahatak rin ng fanbase ang pagiging family-oriented ni Junior sa kaniyang mga vlogs. Sambit pa ni Pareng Vinny, “He’s giving ‘he could never hurt a fly’ vibes.” Umantig rin sa nakararami ang pangangampanya ni Junior para sa “unity” ng bansa at ang “hindi” niya pakikilahok sa paninira sa kaniyang kapwa-kandidato kahit bugbog na raw si Junior sa mga “pasaring” at mga “paratang”. Kulang na lang daw ay kantahin nitong si Junior ang linyang, “And baby, for you, I would fall from grace, just to touch your face.” dahil sa pagiging sobrang “humble” at hindi niya pagganti sa mga “bashers” niya.

Ngunit nasobrahan ata sa “pagtatago” si Junior sa mga ibinabatong isyu sa kaniya at sa kaniyang pangangampanya. No show siya sa mga presidential debates na organisado ng Commission on Elections at major TV stations, naka-LOA ata. Kinunsinti pa kasi nitong si Tatay Digs. “It was for show. It earns money for them at your expense sometimes”, payo niya kay Junior. Pero kahit wala ang payo ni Tatay, marahil din ay ginawang mantra nitong si Junior ang “You gotta leave before you get left”. Mas mainam nga naman ang iwanan na lang ang debateng magpapalutang na walang konkreong pundasyon ang kaniyang mga

*They say I did something bad.
Then why's it feel so good?*

*I swear I don't
love the drama,
It loves me*

plataporma maliban sa catchy catch phrases nito. Literal na he can't make any promises, can he?

“You can make me a drink.”

Fast forward sa victory party ni Junior matapos ang halalan. “I’m so stoked, I need a toast”, aniya sa kaniyang tycoon friend circle. May kinatawan mula sa Aboitiz, Megaworld,... you name it! Whisky on ice, Sunset and Vine, si Junior nagbukas ng isang bote ng red wine! Isang toast daw para sa mga backer niyang elite at socialites dahil matagumpay siyang naihalal sa pwesto, sulit ang machinery sa mga “sakan” ni Junior!

“Dive bar on the East Side, where you at?”

Ang tanong ng bayan: Where you at, Junior? “Travel is life,” daw aniya. After the storm, something was born on the 4th of July este noong Oktubre pala. Ito naman kasing si Junior, sinalubong ang buwan na ito na may pa-“unannounced visit” sa Singapore. First sight, yeah, we travel with a reason—and that reason? Motorcycle racing lang naman. Ayaw talagang magpahuli nitong si Junior sa Singapore Grand Prix, baka kasi ito na ang grandest event of the century para sa kaniya—mas enggrande pa sa victory party niya sa Malacañang. Sa kabila ‘man ng pagiging unannounced nito, maituturing pa rin itong official trip dahil may bahagi ang kaban ng bayan sa pinagkagastahan nito. Kung ang pag-astang ganito ni Junior ay not problematic enough pa rin para sa iyo, muli nating balikan ang timeline of events. Isang linggo bago mag-travel kasi itong si Junior, aba’y sinalanta tayo ni Bagyong Karding. Pero si push through pa rin ang beshie niyo. Literal na after the storm, something was born—his insensitivity and indifference to the lives and livelihoods of Filipinos who were wrecked by the typhoon. A leader showing up in the most difficult times? No thanks, for the lamyenda muna ako ‘cause I’m on the right track, baby, I was born this way. Ay, sa ibang artist na pala ito!

Kahit din naman sa mga announced trips nitong si Junior, siya ay namimihasa na. 22 trips and still counting simula noong siya ay naiprolama. Lampas na ito sa 21 trips ni Tatay Digs sa loob ng apat na taon ng kaniyang termino bago nagkaroon ng pandemya na tumagal ng higit sa dalawang taon, at mahigit sa kalahati na rin ito ng 40 trips ni Penoy sa kaniyang anim na taong termino—take note na magdadalang-taon pa lang sa panunungkulan itong si Junior. I’d do it over and over and over again if I could kasi nga naman, nasa sa kamay niya ang kaban ng bayan. Diskarte over diploma ang siste, sapagkat dahil sa mga pa-travel na ito ni Junior aba’y nakapag-request siya ng karagdagan badyet upang mas lalo pang madagdagan ang kaniyang travel duration & destinations ngayong taon dahil nakahihila naman daw ng investments ang paglalamyerda este pakikisangkot niya sa international business relations tungo sa “muling” pagsapit sa golden era ng ating ekonomiya. “Trip of my life!” nga raw kung susumahin nitong si Junior dahil pagkakataon niya na ito para i-transform ang Golden Era version 2.0 dream into reality at masundan ang milestone ni Tatay Ferdz.

Sa kabila ‘man ng lahat ng ito, naghihikahos pa rin ang bansa at patuloy ang pagharap natin sa krisis ng pagtaas ng presyo ng mga bilihan dulot ng mataas na antas ng implasyon, malayong-malayo sa pangakong paglago ng ekonomiya na ibubunga ng excessive foreign trips nitong si Junior. Ika nga ni Mother Sweep, “If Junior talks shit, then we owe him nothing—but Junior owes us his accountability, competency, and compassion.” Good luck at more jet lags to come sa’yo, Junior!

“Just think of the fun things we could do.”

